

EGYETÉRTÉS

SZERKESZTŐSÉG: BUDAPEST, IV. HÍRZÓ-UTCA 1. SZ. KÉZIRATOKAT VISSZA NEM KÜLDÜNK.

KIADÓ-HIVATAL: BUDAPEST, IV. HÍRZÓ-UTCA 1. SZ. HIRDETESEKET ES NYILVÉRTÉBE VÁLÓ KÖZLEMÉNYEKET FELVEZŐ ÉS KIDOLGOZÓ HIVATAL.

Utóhangok.

Az uralkodók találkozásának utóhangjai még ma is föllélegezve csengenek. A szüvelyes bucsúszavak elhangzottak, a száguldozó gyors- vonat tovább vitte a német uralkodót Ausztria határain kívül, rojaha is elhalgatott régen, de a be nem avatott politikai körökben még mindig folyik a beszéd, mintha el sem akarna fogyni egész addig, míg a találgatások közül az egyik éleltre nem talált.

Mit végeztek Ischlenben? Ez a kérdés, melyre okvetlenül meg akarják találni a feleletet. És van hozzá elegendő ok, hogy keressék a megfejtést. Az idei találkozás másnemű körülmények között ment végbe, mint az előző esztendőbeliek. Nem valószínű, hogy oly természetű dolgokat hoztak volna rendbe, mint máskor s egyáltalán nem hihető, hogy csak kölcsönös átvilágításokat cseréltek volna ki egymással az uralkodók.

Mindenkéféltel mit kerestek Ischlenben Tisza Kálmán? A magyar miniszterelnök jelenléte egészen sajátságos. Nem tartozik azok közé a politikai körök közé, kiket első rendű tényező gyanánt szoktak volna tanácsuk felől megkérdezni. Állása is kizárja ezt. Kilenc esztendője elmúlt, hogy Magyarország kormányát vezír, s noha ezen idő alatt a barátság a lehető legbelsőbb volt Berlin és Bécs között, Tisza Kálmán csak az idén mutatott fel először a német császárnak. Előbb nem ismerte, nem beszélt vele. Az előbbeni találkozások alkalmával a két fejedelem sok fontos dolgot beszélt meg egymással, ma már tények igazolják ezt, s tudvalevő az is, hogy írásbeli megállapodások jöttek létre a két kormány között — s mindez megtörtént Tisza Kálmán nélkül.

Öt nem kérdeztek meg, csak a bevezetett tényeket adták tudomására. Oly annyira távol állott ezen egész hosszú idő alatt a külügyi politikától, hogy Vilmos császárnak még csak a szímet sem látta. Most pedig oda csitálják Ischlenbe, mikor a tárgyalások folynak. Egy felhivatalos közlemény azt jelenti, hogy a német-osztrák-magyar szövetség meg lett hosszabbítva hat esztendőre, s hogy erről volt szó. Egy másik sokkal közvetlenebb forrásból merítő hír kiigazítja ezt oda, hogy nem is szóval, hanem tettével lett hosszabbítva, a nélkül, hogy írásba foglaltatott volna, s felhívatalos volna a határidő.

Ha csak arról volt a szó, akkor nem volt ott mit keresnie a magyar miniszterelnöknek. A szövetség megkötése alkalmával nem kérdeztek meg véleménye felől, miért kérdezik meg ma, mikor annak csak meghozzászábitásáról van szó. S a milyen alaptalán ez a kombináció, ép oly neveléses az a legújabb hivatalos fogás, mely szeretére elhitteti a világgal, hogy Tisza csak azért maradt Ischlenben, mert a vasúti csatlakozás hozta magával ugy. Tisza miniszter ur, esztendő óta fel szokta keresni Oстен- den. Sohasem ebben az időben. Nagyon különös, hogy az idén ép a véletlen hozta volna magával, hogy ép akkor menjen Oстен- deba, mikor Vilmos császár Ischlenben látogat- tason van. De még sokkal különösebb, hogy ép az idén megy Ischlen keresztül — csak

egy véletlenből, — mikor más esztendőben nem ezen az uton szokott járni. Bizonytal- an igen bajos lenne oly naiv embert találni, a ki ezt az állítást egészen komoly számba venné, s himne benne.

Egy további kombináció a másik szélsőség felé csapong. Tisza Kálmán Ischlenben való megjelenését azzal hozza kapcsolatba, hogy a külügyi tárca átvétele reá vár.

Valóban ez a feltételezés egy pillanatra mi gondolatunkban is megfordult. Kifeje- zést is adtunk neki már néhány nap előtt, midőn e kérdésről először írtunk. De lelet- tünk róla csakhamar. Tisza Kálmán külügyminisztersége csak akkor bírna létjogosultsággal, ha a politiká- ban nagy fordulatnak kellene bekövetkeznie. Ha például Bécsben megmutatná volna a mostani magyar regimét, s valamivel még reak- cionáriusabb kormányt óhajtanak, amár nekünk ez is eléggé olyan már. A nemzetben ma nagyobb elhöz a hajlam, mint bármikor. De Tiszát csak egy egyszerűen elbocsátani, most, a választások ilyen végbemenete után, leg lább is nehéz. Kibuktatják tehát fölfelé. Ugy tesznek vele, mint néhány megye tett az alispánjával, hogy megválasztotta őket képviselőké. Ne lábatlankodjanak odahaza.

Mi magunk nagyon szívesen szabadulnánk Tisza Kálmántól még ilyen áron is. Nem igen tudunk eshetőséget, a mely rosszabb lenne az országra, mint az, ha ő marad a kormá- nyon továbbra is. Más legföljebb külső sze- rencsétlenséget hoz, anyagi károkat okoz s elszegényíti a nemzetet, ő ezt is megteszi, az érdekes is elvadász kormányzás alatt. Ennek dacára még sem hihetünk ezen kom- bináció valószínűségében. Ez esetben bizo- nyosan több mondanivalója lett volna szá- mára Vilmos császárnak s valami mondani valót alkalmat Bismarck hercegnek is. A mellett a viszony mellett, melyben az osz- trák-magyar monarchia Németországhoz áll, a külügyi vezetője teljes egyetértésben kell hogy legyen a berlini legfőbb intézőkkel. Még benső intencziókat is ismerni kell.

Amde Bismarck herceg ott sem volt Isch- lenben. Nem is látta Tisza Kálmánt.

Vilmos császár pedig csak a tea alkalmával szökött hozzá néhány szót.

Magyarország hódított részei.

(Partes subjectae, partes adnexae, regna sociata.) Nemcsak a víz, hanem a politika is vet fel hoga- kat, és ez utóbbiak rendszeresen fűrészbak, mint a szivarvány minden színeiben játszó burok. Volt már alkalom egy horvát szerzőnek francia nyelven írt munkájára hivatkoznom, mely az összes történelmet felforgatja, az egész alkotmányt a maga procrustes ágyába szorítja, csak hogy a Magyar- országhoz hódított részeket, melyek ma is önálló királyság volt mai napig. E munka 1859. évben Pa- risban jelent meg, és még arról is nevezetes, hogy ha van valami, a mit a magyarnál még inkább gyű- lö, az nem más mint Ausztria.

Az 1866. évi békekötés egyértelműnek veszi a partes subjectae, partes adnexae, vagy incorpora- tió kifejezést, de alatta nem Erdélyt, hanem Sla- voniát, Horvátországot és Dalmáciát érti. Daczára, hogy a törvény 9. és 10. §-a magyarázza a par- tes értelmet, Vukotinovich abban még nem nyu- gszik, és azt mondja, elég lett volna egyedül Ma- gyarországot megemlíteni, mert a hódított területek ugy is elvesztették saját politikai létüket. És ebben neki igaz van, de a magyardiplomaciának eljárása legalább nem tanúsít szakszerűséget.

Csak nem rég valamely horvát lap azon új felfe- dezéssel állt elő, mely azonban történelmtudomány- nak nem válik dicseretére, hogy a magyarok a par- tes subjectae kifejezést a horvátok bocsátására találták fel.

Az hiszem érdekes, sőt hasznos lesz e kér- déssel foglalkozni, mert általa Magyarország in- tenczióitól eloldalról világíthatjuk meg. Ha már hódított van szó, ennek előfordultát legelőször az árpádiházi királyok korszakában kell feltüntetni, mert első királyaink voltak a hódítók. De épen az ő idejükben a 'hódított részek' (partes subjectae) kifejezés nem volt közhatalomban. Második András 1217. évben a zagrabi püspökség kiváltását megerősítve leírja, hogy szent László király a slavoniai földet vagy bánatot a ma- gyar koronának alávetette (coronae regiae subju- gando) azt az etretneksegből a keresztény szent hitre vezette.

A fogalom meg volt, de az egész XIII. században nem találom annak nyomatát, hogy a 'partes sub- jectae' (hódított részek) kifejezés diplomatikai for- mulává emelkedett volna. Inkább az tűnik ki, hogy Magyarországban neveztek mindazon földet, mely Magyarországhoz tartozott, és attól vette törvényeit. Így IV. Béla király 1242. évben felhatalmazza Phar és Braza szigeteket lakóit, hogy maguknak a Magyar- országhoz hódított részeket, melyek ma is önálló királyság volt mai napig. E munka 1859. évben Pa- risban jelent meg, és még arról is nevezetes, hogy ha van valami, a mit a magyarnál még inkább gyű- lö, az nem más mint Ausztria.

E munkának szerzője azt mondja pseudo-törté- nete 95. lapján, hogy a mohácsi csata után a hor- vátok a magyar nemzetből teljesen el voltak külnö- zítve és sem politikai, sem társadalmi közösségek nem voltak. Magyarországban tetszett akkor saját országgyűléseit így címezni: Dieta Regni Hunga- riae et Partium eidem subjugatorum, vagy subje- torum. A XVI. század végén a horvátok mint jó szomszédok viselkedtek magukat, elküldvén a magyar országgyűlésre követeket, hogy annak színe előtt tanácskozzanak a törökök ellen eszközölendő véde- lem módjáról. Szerző megjegyzi, hogy ez a kifejezés (hódított részek) még a legelőbb magyar jog- tudósok előtt is talány maradt, mert ezt sem tör- vényesen, sem 'szeszre', sem történetileg nem lehet alkalmazni a 'horvát államra', a melynek ugyanis, szerző merész állítása szerint, meg volt a maga önálló diétája, mely ez utóbbinak kebléből egyenesen küldött követeket a királyhoz, és semmi politikai összeköttetésben nem állott a magyar nemzettel. Ez az utóbbi állítás nem egyéb, mint tudatlanság vagy hazugság, a többi állításra pedig már elege megírtam egy nemrég megjelent cikksorozatomban. Majd alább fel fogom említeni, hogy a horvát diéta maga miképp értelmezte a par- tes subjectae kifejezést.

Egy korábbi horvát író, Farkas Vukotinovich Lajos, jobban áll meg a historiai alapon, azonban chronologiai nem pontos, és azon téves vélemény- ben van, hogy a partes subjectae alatt nem is Hor- vátország, hanem Erdély értendő. Gregorancz Pál, a tudós zagrabi püspök (1550— 1557) a mult században megjelent munkájában azt írja, hogy a király nemcsak Magyarországon, ha- nem az ennek alávetett részekben, ugymint Sla- voniában, Croatiában és Erdélyben, és bármely má- sokban törvényesen eljárhat. Az 1606. évi békekötés egyértelműnek veszi a partes subjectae, partes adnexae, vagy incorpora- tió kifejezést, de alatta nem Erdélyt, hanem Sla- voniát, Horvátországot és Dalmáciát érti. Daczára, hogy a törvény 9. és 10. §-a magyarázza a par- tes értelmet, Vukotinovich abban még nem nyu- gszik, és azt mondja, elég lett volna egyedül Ma- gyarországot megemlíteni, mert a hódított területek ugy is elvesztették saját politikai létüket. És ebben neki igaz van, de a magyardiplomaciának eljárása legalább nem tanúsít szakszerűséget.

Csak nem rég valamely horvát lap azon új felfe- dezéssel állt elő, mely azonban történelmtudomány- nak nem válik dicseretére, hogy a magyarok a par- tes subjectae kifejezést a horvátok bocsátására találták fel.

Antikvitatás az a kérdés, hogy a magyar királyi címzen kívül még következő országok, ugy mint Dalmácia, Horvátország, Ráma, Szerbia, Galiczia, Lodomeria, Cumania és Bulgária címzett országok, melyek az ő idejükben a 'hódított részek' (partes subjectae) kifejezés nem volt közhatalomban. Második András 1217. évben a zagrabi püspökség kiváltását megerősítve leírja, hogy szent László király a slavoniai földet vagy bánatot a ma- gyar koronának alávetette (coronae regiae subju- gando) azt az etretneksegből a keresztény szent hitre vezette.

A fogalom meg volt, de az egész XIII. században nem találom annak nyomatát, hogy a 'partes sub- jectae' (hódított részek) kifejezés diplomatikai for- mulává emelkedett volna. Inkább az tűnik ki, hogy Magyarországban neveztek mindazon földet, mely Magyarországhoz tartozott, és attól vette törvényeit. Így IV. Béla király 1242. évben felhatalmazza Phar és Braza szigeteket lakóit, hogy maguknak a Magyar- országhoz hódított részeket, melyek ma is önálló királyság volt mai napig. E munka 1859. évben Pa- risban jelent meg, és még arról is nevezetes, hogy ha van valami, a mit a magyarnál még inkább gyű- lö, az nem más mint Ausztria.

E munkának szerzője azt mondja pseudo-törté- nete 95. lapján, hogy a mohácsi csata után a hor- vátok a magyar nemzetből teljesen el voltak külnö- zítve és sem politikai, sem társadalmi közösségek nem voltak. Magyarországban tetszett akkor saját országgyűléseit így címezni: Dieta Regni Hunga- riae et Partium eidem subjugatorum, vagy subje- torum. A XVI. század végén a horvátok mint jó szomszédok viselkedtek magukat, elküldvén a magyar országgyűlésre követeket, hogy annak színe előtt tanácskozzanak a törökök ellen eszközölendő véde- lem módjáról. Szerző megjegyzi, hogy ez a kifejezés (hódított részek) még a legelőbb magyar jog- tudósok előtt is talány maradt, mert ezt sem tör- vényesen, sem 'szeszre', sem történetileg nem lehet alkalmazni a 'horvát államra', a melynek ugyanis, szerző merész állítása szerint, meg volt a maga önálló diétája, mely ez utóbbinak kebléből egyenesen küldött követeket a királyhoz, és semmi politikai összeköttetésben nem állott a magyar nemzettel. Ez az utóbbi állítás nem egyéb, mint tudatlanság vagy hazugság, a többi állításra pedig már elege megírtam egy nemrég megjelent cikksorozatomban. Majd alább fel fogom említeni, hogy a horvát diéta maga miképp értelmezte a par- tes subjectae kifejezést.

Egy korábbi horvát író, Farkas Vukotinovich Lajos, jobban áll meg a historiai alapon, azonban chronologiai nem pontos, és azon téves vélemény- ben van, hogy a partes subjectae alatt nem is Hor- vátország, hanem Erdély értendő. Gregorancz Pál, a tudós zagrabi püspök (1550— 1557) a mult században megjelent munkájában azt írja, hogy a király nemcsak Magyarországon, ha- nem az ennek alávetett részekben, ugymint Sla- voniában, Croatiában és Erdélyben, és bármely má- sokban törvényesen eljárhat.

Az 1606. évi békekötés egyértelműnek veszi a partes subjectae, partes adnexae, vagy incorpora- tió kifejezést, de alatta nem Erdélyt, hanem Sla- voniát, Horvátországot és Dalmáciát érti. Daczára, hogy a törvény 9. és 10. §-a magyarázza a par- tes értelmet, Vukotinovich abban még nem nyu- gszik, és azt mondja, elég lett volna egyedül Ma- gyarországot megemlíteni, mert a hódított területek ugy is elvesztették saját politikai létüket. És ebben neki igaz van, de a magyardiplomaciának eljárása legalább nem tanúsít szakszerűséget.

Csak nem rég valamely horvát lap azon új felfe- dezéssel állt elő, mely azonban történelmtudomány- nak nem válik dicseretére, hogy a magyarok a par- tes subjectae kifejezést a horvátok bocsátására találták fel.

Az hiszem érdekes, sőt hasznos lesz e kér- déssel foglalkozni, mert általa Magyarország in- tenczióitól eloldalról világíthatjuk meg. Ha már hódított van szó, ennek előfordultát legelőször az árpádiházi királyok korszakában kell feltüntetni, mert első királyaink voltak a hódítók. De épen az ő idejükben a 'hódított részek' (partes subjectae) kifejezés nem volt közhatalomban. Második András 1217. évben a zagrabi püspökség kiváltását megerősítve leírja, hogy szent László király a slavoniai földet vagy bánatot a ma- gyar koronának alávetette (coronae regiae subju- gando) azt az etretneksegből a keresztény szent hitre vezette.

bánon kívül, a Drávan tuli urak közül senki, csak magyar püspökök és főurak nevezetnek. Állalában történeti kutatóink és korban in- kébb Drávan tuli részekről szólnak, mintsem hogy országgyűléssel élnek.

A midőn a szokástól eltérő történik, akkor az alvétel, a subjugatio említették. E szót használ- ták Anonymus (tolam Croatiam, sibi subjugaverunt), Tamás spalatói eszper, Farlati, Dandulo, Szent János travi püspök névtelen életírója, a zagrabi káptalan statutaris könyve, Nagy Lajos király 1358. évi levele, és más források.

László szicíliai király, mint magyar trónkövetelő 1390. évben megbízottat küld Magyarországra és az ahhoz kapcsolt királyságok főurához ügye érdeke- ben; ugyan ő említi 1392. évben János macedói bán- t, mint Magyarországon, és az ahhoz kapcsolt orszá- gokban levő főhelyettesét. Semmi sem mutat arra, hogy a szicíliai király a kapcsolt országok neve alatt a Drávan tuli részeket érte, sokkal valószínűbb, hogy Róma, Szerbia, Lodomeria, Cumania és Bolgarországra gondolt, me- lyek akkor a magyar korona fensősége alatt álltak. De már Zsigmond király alatt határozottabban kezd kibontakozni Magyarország részeinek formulá- zása, és ha nem is következetesen, de még is gyak- ran említették az anyaország mellett, annak tar- tozandóságait is.

A király által 1433. évben készített honvé- delmi tervezetnek 27-dik cikkében azt mondja, hogy Magyarország, az abba bekebelezett (in- corporatus) királyságokkal és területekkel együtt oly tágasnak tartja, hogy magát az ellenségek ellen könnyen védelmezheti. A következő évben a ki- rály a magyar korona (azaz Magyarország) és min- den tartozandóságát (cum omnibus ad se pertinenti- bus) megőrzéséről gondoskodik. Az idézett 1433. évi honvédelmi tervezetben a király e törvényesület területe kihatásáról követke- ző nyilatkozik: Minthogy Magyarország királya a magyar királyi címzen kívül még következő országok, ugy mint Dalmácia, Horvátország, Ráma, Szerbia, Galiczia, Lodomeria, Cumania és Bulgária címzett országok, melyek az ő idejükben a 'hódított részek' (partes subjectae) kifejezés nem volt közhatalomban. Második András 1217. évben a zagrabi püspökség kiváltását megerősítve leírja, hogy szent László király a slavoniai földet vagy bánatot a ma- gyar koronának alávetette (coronae regiae subju- gando) azt az etretneksegből a keresztény szent hitre vezette.

A fogalom meg volt, de az egész XIII. században nem találom annak nyomatát, hogy a 'partes sub- jectae' (hódított részek) kifejezés diplomatikai for- mulává emelkedett volna. Inkább az tűnik ki, hogy Magyarországban neveztek mindazon földet, mely Magyarországhoz tartozott, és attól vette törvényeit. Így IV. Béla király 1242. évben felhatalmazza Phar és Braza szigeteket lakóit, hogy maguknak a Magyar- országhoz hódított részeket, melyek ma is önálló királyság volt mai napig. E munka 1859. évben Pa- risban jelent meg, és még arról is nevezetes, hogy ha van valami, a mit a magyarnál még inkább gyű- lö, az nem más mint Ausztria.

E munkának szerzője azt mondja pseudo-törté- nete 95. lapján, hogy a mohácsi csata után a hor- vátok a magyar nemzetből teljesen el voltak külnö- zítve és sem politikai, sem társadalmi közösségek nem voltak. Magyarországban tetszett akkor saját országgyűléseit így címezni: Dieta Regni Hunga- riae et Partium eidem subjugatorum, vagy subje- torum. A XVI. század végén a horvátok mint jó szomszédok viselkedtek magukat, elküldvén a magyar országgyűlésre követeket, hogy annak színe előtt tanácskozzanak a törökök ellen eszközölendő véde- lem módjáról. Szerző megjegyzi, hogy ez a kifejezés (hódított részek) még a legelőbb magyar jog- tudósok előtt is talány maradt, mert ezt sem tör- vényesen, sem 'szeszre', sem történetileg nem lehet alkalmazni a 'horvát államra', a melynek ugyanis, szerző merész állítása szerint, meg volt a maga önálló diétája, mely ez utóbbinak kebléből egyenesen küldött követeket a királyhoz, és semmi politikai összeköttetésben nem állott a magyar nemzettel. Ez az utóbbi állítás nem egyéb, mint tudatlanság vagy hazugság, a többi állításra pedig már elege megírtam egy nemrég megjelent cikksorozatomban. Majd alább fel fogom említeni, hogy a horvát diéta maga miképp értelmezte a par- tes subjectae kifejezést.

Egy korábbi horvát író, Farkas Vukotinovich Lajos, jobban áll meg a historiai alapon, azonban chronologiai nem pontos, és azon téves vélemény- ben van, hogy a partes subjectae alatt nem is Hor- vátország, hanem Erdély értendő. Gregorancz Pál, a tudós zagrabi püspök (1550— 1557) a mult században megjelent munkájában azt írja, hogy a király nemcsak Magyarországon, ha- nem az ennek alávetett részekben, ugymint Sla- voniában, Croatiában és Erdélyben, és bármely má- sokban törvényesen eljárhat.

Antikvitatás az a kérdés, hogy a magyar királyi címzen kívül még következő országok, ugy mint Dalmácia, Horvátország, Ráma, Szerbia, Galiczia, Lodomeria, Cumania és Bulgária címzett országok, melyek az ő idejükben a 'hódított részek' (partes subjectae) kifejezés nem volt közhatalomban. Második András 1217. évben a zagrabi püspökség kiváltását megerősítve leírja, hogy szent László király a slavoniai földet vagy bánatot a ma- gyar koronának alávetette (coronae regiae subju- gando) azt az etretneksegből a keresztény szent hitre vezette.

A fogalom meg volt, de az egész XIII. században nem találom annak nyomatát, hogy a 'partes sub- jectae' (hódított részek) kifejezés diplomatikai for- mulává emelkedett volna. Inkább az tűnik ki, hogy Magyarországban neveztek mindazon földet, mely Magyarországhoz tartozott, és attól vette törvényeit. Így IV. Béla király 1242. évben felhatalmazza Phar és Braza szigeteket lakóit, hogy maguknak a Magyar- országhoz hódított részeket, melyek ma is önálló királyság volt mai napig. E munka 1859. évben Pa- risban jelent meg, és még arról is nevezetes, hogy ha van valami, a mit a magyarnál még inkább gyű- lö, az nem más mint Ausztria.

E munkának szerzője azt mondja pseudo-törté- nete 95. lapján, hogy a mohácsi csata után a hor- vátok a magyar nemzetből teljesen el voltak külnö- zítve és sem politikai, sem társadalmi közösségek nem voltak. Magyarországban tetszett akkor saját országgyűléseit így címezni: Dieta Regni Hunga- riae et Partium eidem subjugatorum, vagy subje- torum. A XVI. század végén a horvátok mint jó szomszédok viselkedtek magukat, elküldvén a magyar országgyűlésre követeket, hogy annak színe előtt tanácskozzanak a törökök ellen eszközölendő véde- lem módjáról. Szerző megjegyzi, hogy ez a kifejezés (hódított részek) még a legelőbb magyar jog- tudósok előtt is talány maradt, mert ezt sem tör- vényesen, sem 'szeszre', sem történetileg nem lehet alkalmazni a 'horvát államra', a melynek ugyanis, szerző merész állítása szerint, meg volt a maga önálló diétája, mely ez utóbbinak kebléből egyenesen küldött követeket a királyhoz, és semmi politikai összeköttetésben nem állott a magyar nemzettel. Ez az utóbbi állítás nem egyéb, mint tudatlanság vagy hazugság, a többi állításra pedig már elege megírtam egy nemrég megjelent cikksorozatomban. Majd alább fel fogom említeni, hogy a horvát diéta maga miképp értelmezte a par- tes subjectae kifejezést.

Egy korábbi horvát író, Farkas Vukotinovich Lajos, jobban áll meg a historiai alapon, azonban chronologiai nem pontos, és azon téves vélemény- ben van, hogy a partes subjectae alatt nem is Hor- vátország, hanem Erdély értendő. Gregorancz Pál, a tudós zagrabi püspök (1550— 1557) a mult században megjelent munkájában azt írja, hogy a király nemcsak Magyarországon, ha- nem az ennek alávetett részekben, ugymint Sla- voniában, Croatiában és Erdélyben, és bármely má- sokban törvényesen eljárhat.

Az 1606. évi békekötés egyértelműnek veszi a partes subjectae, partes adnexae, vagy incorpora- tió kifejezést, de alatta nem Erdélyt, hanem Sla- voniát, Horvátországot és Dalmáciát érti. Daczára, hogy a törvény 9. és 10. §-a magyarázza a par- tes értelmet, Vukotinovich abban még nem nyu- gszik, és azt mondja, elég lett volna egyedül Ma- gyarországot megemlíteni, mert a hódított területek ugy is elvesztették saját politikai létüket. És ebben neki igaz van, de a magyardiplomaciának eljárása legalább nem tanúsít szakszerűséget.

Csak nem rég valamely horvát lap azon új felfe- dezéssel állt elő, mely azonban történelmtudomány- nak nem válik dicseretére, hogy a magyarok a par- tes subjectae kifejezést a horvátok bocsátására találták fel.

Az hiszem érdekes, sőt hasznos lesz e kér- déssel foglalkozni, mert általa Magyarország in- tenczióitól eloldalról világíthatjuk meg. Ha már hódított van szó, ennek előfordultát legelőször az árpádiházi királyok korszakában kell feltüntetni, mert első királyaink voltak a hódítók. De épen az ő idejükben a 'hódított részek' (partes subjectae) kifejezés nem volt közhatalomban. Második András 1217. évben a zagrabi püspökség kiváltását megerősítve leírja, hogy szent László király a slavoniai földet vagy bánatot a ma- gyar koronának alávetette (coronae regiae subju- gando) azt az etretneksegből a keresztény szent hitre vezette.

Antikvitatás az a kérdés, hogy a magyar királyi címzen kívül még következő országok, ugy mint Dalmácia, Horvátország, Ráma, Szerbia, Galiczia, Lodomeria, Cumania és Bulgária címzett országok, melyek az ő idejükben a 'hódított részek' (partes subjectae) kifejezés nem volt közhatalomban. Második András 1217. évben a zagrabi püspökség kiváltását megerősítve leírja, hogy szent László király a slavoniai földet vagy bánatot a ma- gyar koronának alávetette (coronae regiae subju- gando) azt az etretneksegből a keresztény szent hitre vezette.

A fogalom meg volt, de az egész XIII. században nem találom annak nyomatát, hogy a 'partes sub- jectae' (hódított részek) kifejezés diplomatikai for- mulává emelkedett volna. Inkább az tűnik ki, hogy Magyarországban neveztek mindazon földet, mely Magyarországhoz tartozott, és attól vette törvényeit. Így IV. Béla király 1242. évben felhatalmazza Phar és Braza szigeteket lakóit, hogy maguknak a Magyar- országhoz hódított részeket, melyek ma is önálló királyság volt mai napig. E munka 1859. évben Pa- risban jelent meg, és még arról is nevezetes, hogy ha van valami, a mit a magyarnál még inkább gyű- lö, az nem más mint Ausztria.

E munkának szerzője azt mondja pseudo-törté- nete 95. lapján, hogy a mohácsi csata után a hor- vátok a magyar nemzetből teljesen el voltak külnö- zítve és sem politikai, sem társadalmi közösségek nem voltak. Magyarországban tetszett akkor saját országgyűléseit így címezni: Dieta Regni Hunga- riae et Partium eidem subjugatorum, vagy subje- torum. A XVI. század végén a horvátok mint jó szomszédok viselkedtek magukat, elküldvén a magyar országgyűlésre követeket, hogy annak színe előtt tanácskozzanak a törökök ellen eszközölendő véde- lem módjáról. Szerző megjegyzi, hogy ez a kifejezés (hódított részek) még a legelőbb magyar jog- tudósok előtt is talány maradt, mert ezt sem tör- vényesen, sem 'szeszre', sem történetileg nem lehet alkalmazni a 'horvát államra', a melynek ugyanis, szerző merész állítása szerint, meg volt a maga önálló diétája, mely ez utóbbinak kebléből egyenesen küldött követeket a királyhoz, és semmi politikai összeköttetésben nem állott a magyar nemzettel. Ez az utóbbi állítás nem egyéb, mint tudatlanság vagy hazugság, a többi állításra pedig már elege megírtam egy nemrég megjelent cikksorozatomban. Majd alább fel fogom említeni, hogy a horvát diéta maga miképp értelmezte a par- tes subjectae kifejezést.

Egy korábbi horvát író, Farkas Vukotinovich Lajos, jobban áll meg a historiai alapon, azonban chronologiai nem pontos, és azon téves vélemény- ben van, hogy a partes subjectae alatt nem is Hor- vátország, hanem Erdély értendő. Gregorancz Pál, a tudós zagrabi püspök (1550— 1557) a mult században megjelent munkájában azt írja, hogy a király nemcsak Magyarországon, ha- nem az ennek alávetett részekben, ugymint Sla- voniában, Croatiában és Erdélyben, és bármely má- sokban törvényesen eljárhat.

Az 1606. évi békekötés egyértelműnek veszi a partes subjectae, partes adnexae, vagy incorpora- tió kifejezést, de alatta nem Erdélyt, hanem Sla- voniát, Horvátországot és Dalmáciát érti. Daczára, hogy a törvény 9. és 10. §-a magyarázza a par- tes értelmet, Vukotinovich abban még nem nyu- gszik, és azt mondja, elég lett volna egyedül Ma- gyarországot megemlíteni, mert a hódított területek ugy is elvesztették saját politikai létüket. És ebben neki igaz van, de a magyardiplomaciának eljárása legalább nem tanúsít szakszerűséget.

Csak nem rég valamely horvát lap azon új felfe- dezéssel állt elő, mely azonban történelmtudomány- nak nem válik dicseretére, hogy a magyarok a par- tes subjectae kifejezést a horvátok bocsátására találták fel.

Az hiszem érdekes, sőt hasznos lesz e kér- déssel foglalkozni, mert általa Magyarország in- tenczióitól eloldalról világíthatjuk meg. Ha már hódított van szó, ennek előfordultát legelőször az árpádiházi királyok korszakában kell feltüntetni, mert első királyaink voltak a hódítók. De épen az ő idejükben a 'hódított részek' (partes subjectae) kifejezés nem volt közhatalomban. Második András 1217. évben a zagrabi püspökség kiváltását megerősítve leírja, hogy szent László király a slavoniai földet vagy bánatot a ma- gyar koronának alávetette (coronae regiae subju- gando) azt az etretneksegből a keresztény szent hitre vezette.

Két uralkodó találkozására.

Ischl, aug. 8-án.

(Az 'Egyetértés' levelezéséből.)

Öt vagy hatszor látom már egymástól ide jönni Vilmos császárt, uralkodókat s Erzsébet császárnét és királynét meglátogatandó; egyszer, ezelőtt 4 éve, midőn Ferencz-József ment Gasteinba, mert akkor a német császár egészsége nem engedte meg, hogy ide utazzon — az Egyetértést képviseltem ott is. Megszokott látvány tehát előttem Vilmos császár osztrák ezredesi egyenruhában, a Szt. István piros- zöld szalagjával mellén — ép úgy Ferencz József porosz gránátos vagy huszár uniformisban, a veres sas-rend sárga szalagjával. Az ischli fűrdővendégek előtt különben a fejedelem s hercegek minden nap tunemények. Avagy az Oldenburg herceg nem halgatja-e velünk együtt minden nap a zenét az esplanádán? A napolyi ex-krályné pedig csak a mult heten távozott innét! —

Nem tudom miért, de Vilmos császár jelen látogatásának nagyobb horderőt tulajdonítanak; azt mondják, nem csupán udvariasságból jött ide a hal- talmis ur, de hogy magas politikai indokok is ve- zették. Fő-argumentumát szolgál a következőt: nek az, hogy Kálmán és Tisza miniszterek szintén itt voltak most. De hisz Kálmány tavaly is jelen volt a császár-találkozón; Tisza pedig nehezen jött csupán az alkalmából s nem is királyunk külnö- mesi meghívására folynak, mint a Bud. Corr. jelentette, hanem mivel ugy is készült Oстенdebbe utazni, fel- használta az alkalmat magát Vilmos császárnak be- mutatni. Tisza 6-án este 7 órakor érkezett meg ide Tarkovich miniszteri táncosossal. — A pályaháza- ban frakk, fehér nyakendőkben fogadta őt — Futaki. Az udvartól senki sem várt a magyar miniszterel- nökre, a ki egyszerű fiakerben hajtattat a Post ven- dőglőbe. Onnét, full dress-be téve magát, a szom- szédos színházba sétált át. Tisza s végig hallgatta a gála-előadást Kálmán páholyából, majd a császári villába, thaezai ment — hol is szerencsére volt Vil- mos császárnak hódolatát tehetni. Ez hosszabban beszélt ekkor mindjárt Tiszával s más nap 11 óra- kor fel őráig tartó külön kihallgatásán fogadta. — Mint láthatják, cseppet sem akarom Tiszának itteni jelenlétét kicsinyíteni; fontos a magyar miniszter- elnöknek minden lépése. S a hivatalos sajtó embereit megbántatom azzal, hogy nem hiszem el nekik, hogy Tisza különös fontos diplomáciai ügyekben járt itt — meg fogom talán vizsztálni

őket, ha megírom a bon mot, melyet Tisza megér- kezésekor Ischlenben csináltak.

— Tudja-e, miért jön Tisza ide? — kérdezek va- lakit.

— Nem!

— Nos, megsugom. Ő felsége uralkodónk, egy okos embert kívánt Vilmos császárnak mutatni!

Balacava s a Redan ostroma apróság volt ahhoz az élet-halál harcához, melyely a színház az 6-iki theatre paré alkalmából az itteni közönség megraha- ta. A jegyeket a főudvarmestri hivatal adta ki, a lisztát azonban

vényerőre emeli, azt mondja, hogy a munka Magyarország és annak hódított és bekebelezett részeinek jogait és törvényes szokásait (Jura... Regni Hungariae, partiumque et Regnorum eidem imperatorum, atque subjectorum) foglalja magában, azert a nevezett országban (antecessi Regni nostri Hungariae partiumque sibi subjectarum) törvénynek tekintessék.

Ez az érvelés nem enged kétséget, hogy az alvett részek alatt nem lehet más, mint Horvát-, Dalmát- és Szlavonorságot, legfeljebb még Erdélyt érteni, mert a hűbéri tartományokban Verbóczy szabályait nem szolgálták a törvénykezés alapjául. Erdélyt azért, mert a Tripartitum III. része; títulus primus 1-ső §-ában Erdélyt ide számítatik, a mi ellen azonban alább kifogásokat fogunk tenni.

Az 1518. évi 17-ik törvényekik rendeli, hogy a király köveket külföldre vagy külbirtokba, valamint Magyarországra és annak részeibe (et partibus eiusdem) csak tanácsosa meghallgatásával küldhessen. Ugyanez évben tartott a tolnai országgyűlés, melynek 13-ik cikke elrendeli, hogy Magyarország és az annak alvett részek (partium sibi subjectarum) vármegyéi nyolc nemes ember választassék, kik mindennemű adó beszedésére ügyeljenek.

Ez országgyűlési cikkei csak hiányosan foglaltatnak a Corpus Jurisban; de teljesen közlé Kovachich. Ugyan ez érvelésben is tartottat, melynek 12-ik cikke, (§. 1.) a hódított részekben (Ungariae et partium sibi subjectarum) hasonlóképpen elrendeli a 8 férfi megválasztását.

L. Lajos király folytatta a hódított részek kifejezésének használatát.

Az 1524. évi 14-ik törvényekik kívánja, hogy a király és királyné minden től függő hivatalt csak magyarnak és a magyar koronának alá vett nemzet emberének (Omnia eorum officia Hungaris, et sacrae Coronae Regni huius subjectae nationis hominibus... dis tribuit) adományozhassa.

Ezzel megfélemlent Vukotinosicsnak, ki azt állítja, hogy 1524. év előtt a partium subjectarum említés sehol sem fordul elő; kimutattam, hogy e kifejezés már a XV. században, és mindenesetre már a mohácsi csata előtt volt közhatalomban.

Nyomozni akarom még meddig és mikor éltek e kifejezések.

Az ember sokszor nem hisz szemének, midőn látja, mely merészséggel bocsátanak horvát írók, rendszertelenül illő állításokat világra, melyek alaplatanszerű mindenki meggyőződhetik.

Igy állítja Vukotinosics Lajos, hogy a Partium subjectarum kifejezés 1524. évtől kezdve 1635. évig egyedül csak az országgyűlési cikkei bevezetésében és megerősítő záradékában fordul elő. Ő úgy találja, hogy erre első példa Rudolf királynak 1588. évi IV. decretuma.

En ugyan nem értem, hogy mi haszna volna Vukotinosicsnak, vagy a horvátoknak, ha a dolog így volna, azonban a horvátokkal szemben szükséges ovakodás és a történeti igazság érdekében ezen állítást lényegileg kell módosítani.

A dolog úgy áll, hogy akár olvasunk egyszerűen Magyarország gyűléséről, akár Magyarország és alvett részeit kapcsolt részek gyűléséről, Magyarország mindig a Drávan túlnak és a Kulpa túlnak is szabott törvényt. Csodálni lehet oly jeles tudós, mint Kovachich tévedését, ki egyes korszakokat vel különöztetvéni, a melyekben a régi Szlavonia nem volt képviselve a magyar országgyűlésen és önállóan intézkedett volna sorsáról.

Hasonló módon mondhatná volna, hogy azon esetekben, a midőn az állam feje magát csak Magyarország királyának nevezte, — a mi bizony sokszor történt — nem volt egyáltalán Horvátország királya, és hogy az ilyen időben Horvátországban külön király volt, egész addig, míg a magyar király czeimében a horvát királyság megint előfordul.

De nem arról van szó.

I. Ferdinánd király már 1547. évben a Rendek törvényjavaslatára adott válaszában bevezetésben (§. 3.) használja a Regnum Hungariae et partes ei subjectae kifejezést és ez divatban volt bevezetésekben és a törvények záradékában 1649. évig, de ennek dacára az utóbbi évek Pozsonyban tartott országgyűlési cikkei a Corpus Jurisban így sorolatlak: Articuli... Statutum et Ordinum Regni Hungariae, partiumque ei annexarum.

Eltéknve a bevezetés és záradékban használt felebbi formulától, még a törvények szövegében is

találjuk a hódított részek (partes subjectae) kifejezést, az osztrák hák korszakban is.¹⁷

A horvátok maguk a XVI. században szelbélihasználatuk kifejezést, miről csak néhány példát idéznék: 1571. április 11-én azt határozták a szlavóniai rendek, hogy a pozsonyi országgyűlés: Statutum et Ordinum Regni Hungariae, et partium illi subjectarum végzését végrehajlják.¹⁸ Ugyanők 1578. évben hivataloznak (cum universis statusibus et Ordinibus totius Regni Hungariae, et partium eidem subjectarum) hozott azon végzésre, hogy Károly főherceggel a bámmal egyetértve tegye meg hadi intézkedéseit.¹⁹

A szlavon tartományi gyűlés 1583. július 23-án tárgyalja a király azon kívánását, hogy neki a szilvási vár és tartozásai cserébe adassanak. A más hasonló jószágokért Szlavonában vagy Magyarországon, minthogy Szlavonia *be van kebelezve* Magyarországra, (cum Slavonia sit incorporata Regno Hungariae.) A gyűlés 1584-ben azt felelt, hogy Szlavonia *maradványában* a királyi fűskának ninesenek jószágai, melyek cseréalapul szolgálhatnak.²⁰

Az utóbb nevezett évben (1584) a horvátok hivataloznak a Magyarországon és alvett részeinek országgyűlésére, midőn szó van arról, hogy a törvények tartásának határidejére nézve mennyen kell az új napról tekintetbe venni. E alkalmalmában és a horvát rendek kijelentik, hogy Magyarország példáját akarják követni, minthogy Horvátország és Szlavonia *rendi Magyarország törvényeitől függnek*, (cum status et ordines Croatiae et Slavoniae a iuribus Regni Hungariae dependant.)²¹

Igy beszélték a horvátok maguk, mielőtt a politikai háború befeszlette magát köztük.

Rudolf király is 1592. évben a következő évben Pozsonyban tartandó országgyűlésre meghívja a jogosultakat, a mely gyűlés ő nem haboz Magyarország és alvett részeinek köz konventusának nevezni.²²

Hasonlóképp már 1581. évben a Kulpa és Korona összefolyásánál Crotatiában levő Károlyvárost, mint Magyarország és az annak alvett részeinek királyi városi rangra emeli, és a diplomát azon pecséttel erősíti meg, melyvel mint magyar király elni szokott.²³ 1599. évben fogadja Rudolf király, hogy Magyarország és alvett részeinek (partium ei subjectarum) határait nem engedi idegen kézre jutni.²⁴

VIDÉK.

* **Ungmegeye** e. hó 8-án kelti országgyűlésen tárgyalta *Ungmegeye* e. hó 8-án kelti országgyűlésen tárgyalta *Ungmegeye* e. hó 8-án kelti országgyűlésen tárgyalta.

* **Temesvári**, aug. 11. (O. E.) Temesvári mai közgyűlésen éleik után elhatározták, hogy a megye közönsége nem vállalja el katonaszerzési állása terhére a mintegy 70,000 frta nem költség, mely az osztrák hadgyőzelem alkalmával a városban elhelyezett pontonáriusok ellátásával van egybevetve, mivel a beszállásos rendkívüli lévén, annak viselésére magát kötelezve nem éri. A szármegyei árviszokorok javára 100 írt szavattal meg és kőnyaradományok gyűjtése rendellett el.

* **Zalaezgerszege** mozgalom indult meg a városnak rendezett tanácsa városi alakítása egyben. A városi közgyűlés elfogadta az erre vonatkozóan a városi bizottságot küldött a közigazgatás elkövetésére s az általánosan kívánó adozó polgárok nevéreának egybejuttatására.

* **Lásd** 1527. évi törv. czikk I. §. 2. 1537. évi 29. törv. czikk.

* **Fraknoi**: Magyar Országgyűlési Emlékek V. kö. 561. lap.

* **Fraknoi**: M. Országgyűlési Emlékek VI. k. 476. lap.

* **U. O. VII. kö. 438. és 452. lap.**

* **Hazi Okmánytár** II. k. 461. lap.

* **Kukuljevics**: Jura Regni Croatiae. I. 284. lap.

* **Kukuljevics**, u. o. 288. lap.

* **Kooskeméten** e. hó 31-én lesz a református lelkészválasztás. Az egyházházmegye kandidátusbizottsága *Császár* Martont, az ismért egyházi író, Tóth Sándor zombori lelkészt és dr. Öreg János nagykorosi tanárt jelölté ki.

* **Szobothelyea** mozgalom indult meg, hogy a városlóli innár egészen körülölelt Szent-Márton és O-Perint községeket a városba beolvaszassák.

KÜLFÖLD.

A Szudánba küldendő folmentő expedíció szervezésén, melyre a Gladstone-kabínét végre még elhatározta magát, Kairóban, mint egy onnan érkezett távirat jelenti, buzgón dolgoznak az angol vezérkar kebelében. Angol és egyiptomi katonák főnk képezi e hadsereget, mely mintegy 4000 fő fog számlálni. *Dongolai* a csapatok a Nilus folyamom, Dongolától pedig a sivatagot át gyalog mennek majd *Khartumig*. Asszuanban és *Vadi-Halfában* lő- és élelmiszerek számára tárházak állítanak föl. — Ez, Lord Northbrook kiküldése mellett az egyetlen tény, mely a konferencia szétoszlása óta a valóságos stádiumába lépett.

Francia részről a konferenciáján még az *iszlám császárállkozást* is kapcsolata hozták. Így a Gyérbábnál összekötöttesben levő *National* legújabbban a következőket írja: «A bekének e találkozásban rejlt garanciái nem kevésbé hasznosak Franciaországba, mint az illető hatalmakra nézve. A nélkül, hogy lehetetlen szövetségeket keresne, konstálhatta a francia kormány, hogy Középeurópa támogatása nem megvetendő a küzdelemben, melyet megörökíteni látszik a londoni konferencia megülosása. Tény, hogy a három császár közötti jó egyetértés fenmaradása Franciaországra nézve szükségesség lett. Meglehet, hogy e szükségesség csak ideiglenes, de hiba lenne azt félreismerni, a míg az egyiptomi kérdés végleges szabályozást nem nyert. E téren Franciaország s a három császári hatalom között hallgatag megegyezés fejlődött ki, a mely alapjául képezi a francia kormány későbbeni követeléseinek. Ily kötümenyek közl örömmel kell fogadnia Franciaországnak minden oly rendelkezéssel, mely a Duna s a Timok partjánál a status-quo fentartását célozza. A szaktitás Oroszország s a két császári hatalom közt bizonyára ártalmára lenne Franciaországnak, mert a hatalmak új csoportosulását vonná maga után a keleti s a kolóniális politika terén. E pillanatban elősegíti a három császári hatalom Franciaország kolóniális terjeszkedését s helyeslő törekvéseit a Nilus mellékén; ha megszüntek közöttük az egyetértés, alkalmas szövetségi nyerne Anglia.»

A hatalmak konstantinápolyi képviselői, Anglia és Spanyolország kivételével pénteken azonos jegyzéket adtak át a portán, válaszul ennek az *egész-ségi tanácsra* vonatkozólag szétküldött köriratára. E azonos jegyzékek az egyezményvel össze nem térőnek és így megengedhetetlenek jelentik ki az új ottomán tanács-tagok kinevezését s a tanács elemeiben a status quo helyreállítását követelik. *Asszim* pasa erre azzal felelt, hogy fentartja a porta felfogását s kívánja az egészségügyi tanács munkálatainak a külföldi meghívottak részéről való folytatását, mert különben a porta kénytelen lenne önállóan rendelni el a vesztéget. Az idegen képviselők, ha a porta e fenyegetést megvalósítja, a kereskedelmi járól által fizetett egészségügyi taksát meg fogják szüntetni. Az így komoly jelleggel kezd ölteni.

A *Brüsszelben* tegnap folyt liberális és anti-liberális tüntetésre vonatkozó tüntetésről még a következő jelentés van előtűnk. A liberális tüntetés, melyben mintegy 20,000 egynét vett részt, a 5000-rokonszenvedésben üdvözölték. Ellenben az 5000 főből álló independent és konzervatív tüntetőket, hők közönnylek, hők fűtylelssel és gnyaklításokkal fogadták. *Woeste* minisztert, ki az independentek kért kijött az erkélyre, a közönség kifűtylete. Egészben estig mély izgatottság uralkodott városzert, azonban némely csekélyb mérvű összejáratkozásokon kívül, csendháborús sehol sem fordult elő.

Lütfelében a szabadlós lakosság szintén nagy tüntetést rendezett az új iskolai törvény ellen.

Prága, augusztus 10.

A lipáni hegyen ma végbement ifjú-csephártyi meetingen vagy 2000 ember vett részt. Prágából csak 150-en érkeztek az államparasu külvonlatán, köztük *Tilscher*, *Greges* és *Herold* képviselői. Mint kormánybiztos *Böhmisch-Brod* kerületi kapitánya jelent meg. Műtán a lipáni politikai egyesület előke kifejtette a meeting célját, mely nem egyéb, mint a Lex Kivazala fölötti tanácsot, melynek Kivazala javaslata nemcsak Csehországba, hanem egész Ausztriára nézve fontossággal bír. A cseh tartománygyűlési képviselők klubja a múlt évben foglalkozott a javaslattal és azt (Reger és Zeithammer kivételével) el is fogadta. A nagybirosok klubja az óka, lével) el is fogadta. A nagybirosok klubja az óka, lével) el is fogadta.

A lipáni hegyen ma végbement ifjú-csephártyi meetingen vagy 2000 ember vett részt. Prágából csak 150-en érkeztek az államparasu külvonlatán, köztük *Tilscher*, *Greges* és *Herold* képviselői. Mint kormánybiztos *Böhmisch-Brod* kerületi kapitánya jelent meg. Műtán a lipáni politikai egyesület előke kifejtette a meeting célját, mely nem egyéb, mint a Lex Kivazala fölötti tanácsot, melynek Kivazala javaslata nemcsak Csehországba, hanem egész Ausztriára nézve fontossággal bír. A cseh tartománygyűlési képviselők klubja a múlt évben foglalkozott a javaslattal és azt (Reger és Zeithammer kivételével) el is fogadta. A nagybirosok klubja az óka, lével) el is fogadta. A nagybirosok klubja az óka, lével) el is fogadta.

Francia részről a konferenciáján még az *iszlám császárállkozást* is kapcsolata hozták. Így a Gyérbábnál összekötöttesben levő *National* legújabbban a következőket írja: «A bekének e találkozásban rejlt garanciái nem kevésbé hasznosak Franciaországba, mint az illető hatalmakra nézve. A nélkül, hogy lehetetlen szövetségeket keresne, konstálhatta a francia kormány, hogy Középeurópa támogatása nem megvetendő a küzdelemben, melyet megörökíteni látszik a londoni konferencia megülosása. Tény, hogy a három császár közötti jó egyetértés fenmaradása Franciaországra nézve szükségesség lett. Meglehet, hogy e szükségesség csak ideiglenes, de hiba lenne azt félreismerni, a míg az egyiptomi kérdés végleges szabályozást nem nyert. E téren Franciaország s a három császári hatalom között hallgatag megegyezés fejlődött ki, a mely alapjául képezi a francia kormány későbbeni követeléseinek. Ily kötümenyek közl örömmel kell fogadnia Franciaországnak minden oly rendelkezéssel, mely a Duna s a Timok partjánál a status-quo fentartását célozza. A szaktitás Oroszország s a két császári hatalom közt bizonyára ártalmára lenne Franciaországnak, mert a hatalmak új csoportosulását vonná maga után a keleti s a kolóniális politika terén. E pillanatban elősegíti a három császári hatalom Franciaország kolóniális terjeszkedését s helyeslő törekvéseit a Nilus mellékén; ha megszüntek közöttük az egyetértés, alkalmas szövetségi nyerne Anglia.»

A hatalmak konstantinápolyi képviselői, Anglia és Spanyolország kivételével pénteken azonos jegyzéket adtak át a portán, válaszul ennek az *egész-ségi tanácsra* vonatkozólag szétküldött köriratára. E azonos jegyzékek az egyezményvel össze nem térőnek és így megengedhetetlenek jelentik ki az új ottomán tanács-tagok kinevezését s a tanács elemeiben a status quo helyreállítását követelik. *Asszim* pasa erre azzal felelt, hogy fentartja a porta felfogását s kívánja az egészségügyi tanács munkálatainak a külföldi meghívottak részéről való folytatását, mert különben a porta kénytelen lenne önállóan rendelni el a vesztéget. Az idegen képviselők, ha a porta e fenyegetést megvalósítja, a kereskedelmi járól által fizetett egészségügyi taksát meg fogják szüntetni. Az így komoly jelleggel kezd ölteni.

A *Brüsszelben* tegnap folyt liberális és anti-liberális tüntetésre vonatkozó tüntetésről még a következő jelentés van előtűnk. A liberális tüntetés, melyben mintegy 20,000 egynét vett részt, a 5000-rokonszenvedésben üdvözölték. Ellenben az 5000 főből álló independent és konzervatív tüntetőket, hők közönnylek, hők fűtylelssel és gnyaklításokkal fogadták. *Woeste* minisztert, ki az independentek kért kijött az erkélyre, a közönség kifűtylete. Egészben estig mély izgatottság uralkodott városzert, azonban némely csekélyb mérvű összejáratkozásokon kívül, csendháborús sehol sem fordult elő.

Lütfelében a szabadlós lakosság szintén nagy tüntetést rendezett az új iskolai törvény ellen.

Prága, augusztus 10.

A lipáni hegyen ma végbement ifjú-csephártyi meetingen vagy 2000 ember vett részt. Prágából csak 150-en érkeztek az államparasu külvonlatán, köztük *Tilscher*, *Greges* és *Herold* képviselői. Mint kormánybiztos *Böhmisch-Brod* kerületi kapitánya jelent meg. Műtán a lipáni politikai egyesület előke kifejtette a meeting célját, mely nem egyéb, mint a Lex Kivazala fölötti tanácsot, melynek Kivazala javaslata nemcsak Csehországba, hanem egész Ausztriára nézve fontossággal bír. A cseh tartománygyűlési képviselők klubja a múlt évben foglalkozott a javaslattal és azt (Reger és Zeithammer kivételével) el is fogadta. A nagybirosok klubja az óka, lével) el is fogadta. A nagybirosok klubja az óka, lével) el is fogadta.

Francia részről a konferenciáján még az *iszlám császárállkozást* is kapcsolata hozták. Így a Gyérbábnál összekötöttesben levő *National* legújabbban a következőket írja: «A bekének e találkozásban rejlt garanciái nem kevésbé hasznosak Franciaországba, mint az illető hatalmakra nézve. A nélkül, hogy lehetetlen szövetségeket keresne, konstálhatta a francia kormány, hogy Középeurópa támogatása nem megvetendő a küzdelemben, melyet megörökíteni látszik a londoni konferencia megülosása. Tény, hogy a három császár közötti jó egyetértés fenmaradása Franciaországra nézve szükségesség lett. Meglehet, hogy e szükségesség csak ideiglenes, de hiba lenne azt félreismerni, a míg az egyiptomi kérdés végleges szabályozást nem nyert. E téren Franciaország s a három császári hatalom között hallgatag megegyezés fejlődött ki, a mely alapjául képezi a francia kormány későbbeni követeléseinek. Ily kötümenyek közl örömmel kell fogadnia Franciaországnak minden oly rendelkezéssel, mely a Duna s a Timok partjánál a status-quo fentartását célozza. A szaktitás Oroszország s a két császári hatalom közt bizonyára ártalmára lenne Franciaországnak, mert a hatalmak új csoportosulását vonná maga után a keleti s a kolóniális politika terén. E pillanatban elősegíti a három császári hatalom Franciaország kolóniális terjeszkedését s helyeslő törekvéseit a Nilus mellékén; ha megszüntek közöttük az egyetértés, alkalmas szövetségi nyerne Anglia.»

A hatalmak konstantinápolyi képviselői, Anglia és Spanyolország kivételével pénteken azonos jegyzéket adtak át a portán, válaszul ennek az *egész-ségi tanácsra* vonatkozólag szétküldött köriratára. E azonos jegyzékek az egyezményvel össze nem térőnek és így megengedhetetlenek jelentik ki az új ottomán tanács-tagok kinevezését s a tanács elemeiben a status quo helyreállítását követelik. *Asszim* pasa erre azzal felelt, hogy fentartja a porta felfogását s kívánja az egészségügyi tanács munkálatainak a külföldi meghívottak részéről való folytatását, mert különben a porta kénytelen lenne önállóan rendelni el a vesztéget. Az idegen képviselők, ha a porta e fenyegetést megvalósítja, a kereskedelmi járól által fizetett egészségügyi taksát meg fogják szüntetni. Az így komoly jelleggel kezd ölteni.

A *Brüsszelben* tegnap folyt liberális és anti-liberális tüntetésre vonatkozó tüntetésről még a következő jelentés van előtűnk. A liberális tüntetés, melyben mintegy 20,000 egynét vett részt, a 5000-rokonszenvedésben üdvözölték. Ellenben az 5000 főből álló independent és konzervatív tüntetőket, hők közönnylek, hők fűtylelssel és gnyaklításokkal fogadták. *Woeste* minisztert, ki az independentek kért kijött az erkélyre, a közönség kifűtylete. Egészben estig mély izgatottság uralkodott városzert, azonban némely csekélyb mérvű összejáratkozásokon kívül, csendháborús sehol sem fordult elő.

Lütfelében a szabadlós lakosság szintén nagy tüntetést rendezett az új iskolai törvény ellen.

Prága, augusztus 10.

A lipáni hegyen ma végbement ifjú-csephártyi meetingen vagy 2000 ember vett részt. Prágából csak 150-en érkeztek az államparasu külvonlatán, köztük *Tilscher*, *Greges* és *Herold* képviselői. Mint kormánybiztos *Böhmisch-Brod* kerületi kapitánya jelent meg. Műtán a lipáni politikai egyesület előke kifejtette a meeting célját, mely nem egyéb, mint a Lex Kivazala fölötti tanácsot, melynek Kivazala javaslata nemcsak Csehországba, hanem egész Ausztriára nézve fontossággal bír. A cseh tartománygyűlési képviselők klubja a múlt évben foglalkozott a javaslattal és azt (Reger és Zeithammer kivételével) el is fogadta. A nagybirosok klubja az óka, lével) el is fogadta. A nagybirosok klubja az óka, lével) el is fogadta.

Francia részről a konferenciáján még az *iszlám császárállkozást* is kapcsolata hozták. Így a Gyérbábnál összekötöttesben levő *National* legújabbban a következőket írja: «A bekének e találkozásban rejlt garanciái nem kevésbé hasznosak Franciaországba, mint az illető hatalmakra nézve. A nélkül, hogy lehetetlen szövetségeket keresne, konstálhatta a francia kormány, hogy Középeurópa támogatása nem megvetendő a küzdelemben, melyet megörökíteni látszik a londoni konferencia megülosása. Tény, hogy a három császár közötti jó egyetértés fenmaradása Franciaországra nézve szükségesség lett. Meglehet, hogy e szükségesség csak ideiglenes, de hiba lenne azt félreismerni, a míg az egyiptomi kérdés végleges szabályozást nem nyert. E téren Franciaország s a három császári hatalom között hallgatag megegyezés fejlődött ki, a mely alapjául képezi a francia kormány későbbeni követeléseinek. Ily kötümenyek közl örömmel kell fogadnia Franciaországnak minden oly rendelkezéssel, mely a Duna s a Timok partjánál a status-quo fentartását célozza. A szaktitás Oroszország s a két császári hatalom közt bizonyára ártalmára lenne Franciaországnak, mert a hatalmak új csoportosulását vonná maga után a keleti s a kolóniális politika terén. E pillanatban elősegíti a három császári hatalom Franciaország kolóniális terjeszkedését s helyeslő törekvéseit a Nilus mellékén; ha megszüntek közöttük az egyetértés, alkalmas szövetségi nyerne Anglia.»

A hatalmak konstantinápolyi képviselői, Anglia és Spanyolország kivételével pénteken azonos jegyzéket adtak át a portán, válaszul ennek az *egész-ségi tanácsra* vonatkozólag szétküldött köriratára. E azonos jegyzékek az egyezményvel össze nem térőnek és így megengedhetetlenek jelentik ki az új ottomán tanács-tagok kinevezését s a tanács elemeiben a status quo helyreállítását követelik. *Asszim* pasa erre azzal felelt, hogy fentartja a porta felfogását s kívánja az egészségügyi tanács munkálatainak a külföldi meghívottak részéről való folytatását, mert különben a porta kénytelen lenne önállóan rendelni el a vesztéget. Az idegen képviselők, ha a porta e fenyegetést megvalósítja, a kereskedelmi járól által fizetett egészségügyi taksát meg fogják szüntetni. Az így komoly jelleggel kezd ölteni.

A *Brüsszelben* tegnap folyt liberális és anti-liberális tüntetésre vonatkozó tüntetésről még a következő jelentés van előtűnk. A liberális tüntetés, melyben mintegy 20,000 egynét vett részt, a 5000-rokonszenvedésben üdvözölték. Ellenben az 5000 főből álló independent és konzervatív tüntetőket, hők közönnylek, hők fűtylelssel és gnyaklításokkal fogadták. *Woeste* minisztert, ki az independentek kért kijött az erkélyre, a közönség kifűtylete. Egészben estig mély izgatottság uralkodott városzert, azonban némely csekélyb mérvű összejáratkozásokon kívül, csendháborús sehol sem fordult elő.

Lütfelében a szabadlós lakosság szintén nagy tüntetést rendezett az új iskolai törvény ellen.

Prága, augusztus 10.

A lipáni hegyen ma végbement ifjú-csephártyi meetingen vagy 2000 ember vett részt. Prágából csak 150-en érkeztek az államparasu külvonlatán, köztük *Tilscher*, *Greges* és *Herold* képviselői. Mint kormánybiztos *Böhmisch-Brod* kerületi kapitánya jelent meg. Műtán a lipáni politikai egyesület előke kifejtette a meeting célját, mely nem egyéb, mint a Lex Kivazala fölötti tanácsot, melynek Kivazala javaslata nemcsak Csehországba, hanem egész Ausztriára nézve fontossággal bír. A cseh tartománygyűlési képviselők klubja a múlt évben foglalkozott a javaslattal és azt (Reger és Zeithammer kivételével) el is fogadta. A nagybirosok klubja az óka, lével) el is fogadta. A nagybirosok klubja az óka, lével) el is fogadta.

Francia részről a konferenciáján még az *iszlám császárállkozást* is kapcsolata hozták. Így a Gyérbábnál összekötöttesben levő *National* legújabbban a következőket írja: «A bekének e találkozásban rejlt garanciái nem kevésbé hasznosak Franciaországba, mint az illető hatalmakra nézve. A nélkül, hogy lehetetlen szövetségeket keresne, konstálhatta a francia kormány, hogy Középeurópa támogatása nem megvetendő a küzdelemben, melyet megörökíteni látszik a londoni konferencia megülosása. Tény, hogy a három császár közötti jó egyetértés fenmaradása Franciaországra nézve szükségesség lett. Meglehet, hogy e szükségesség csak ideiglenes, de hiba lenne azt félreismerni, a míg az egyiptomi kérdés végleges szabályozást nem nyert. E téren Franciaország s a három császári hatalom között hallgatag megegyezés fejlődött ki, a mely alapjául képezi a francia kormány későbbeni követeléseinek. Ily kötümenyek közl örömmel kell fogadnia Franciaországnak minden oly rendelkezéssel, mely a Duna s a Timok partjánál a status-quo fentartását célozza. A szaktitás Oroszország s a két császári hatalom közt bizonyára ártalmára lenne Franciaországnak, mert a hatalmak új csoportosulását vonná maga után a keleti s a kolóniális politika terén. E pillanatban elősegíti a három császári hatalom Franciaország kolóniális terjeszkedését s helyeslő törekvéseit a Nilus mellékén; ha megszüntek közöttük az egyetértés, alkalmas szövetségi nyerne Anglia.»

A hatalmak konstantinápolyi képviselői, Anglia és Spanyolország kivételével pénteken azonos jegyzéket adtak át a portán, válaszul ennek az *egész-ségi tanácsra* vonatkozólag szétküldött köriratára. E azonos jegyzékek az egyezményvel össze nem térőnek és így megengedhetetlenek jelentik ki az új ottomán tanács-tagok kinevezését s a tanács elemeiben a status quo helyreállítását követelik. *Asszim* pasa erre azzal felelt, hogy fentartja a porta felfogását s kívánja az egészségügyi tanács munkálatainak a külföldi meghívottak részéről való folytatását, mert különben a porta kénytelen lenne önállóan rendelni el a vesztéget. Az idegen képviselők, ha a porta e fenyegetést megvalósítja, a kereskedelmi járól által fizetett egészségügyi taksát meg fogják szüntetni. Az így komoly jelleggel kezd ölteni.

A *Brüsszelben* tegnap folyt liberális és anti-liberális tüntetésre vonatkozó tüntetésről még a következő jelentés van előtűnk. A liberális tüntetés, melyben mintegy 20,000 egynét vett részt, a 5000-rokonszenvedésben üdvözölték. Ellenben az 5000 főből álló independent és konzervatív tüntetőket, hők közönnylek, hők fűtylelssel és gnyaklításokkal fogadták. *Woeste* minisztert, ki az independentek kért kijött az erkélyre, a közönség kifűtylete. Egészben estig mély izgatottság uralkodott városzert, azonban némely csekélyb mérvű összejáratkozásokon kívül, csendháborús sehol sem fordult elő.

Lütfelében a szabadlós lakosság szintén nagy tüntetést rendezett az új iskolai törvény ellen.

Prága, augusztus 10.

A lipáni hegyen ma végbement ifjú-csephártyi meetingen vagy 2000 ember vett részt. Prágából csak 150-en érkeztek az államparasu külvonlatán, köztük *Tilscher*, *Greges* és *Herold* képviselői. Mint kormánybiztos *Böhmisch-Brod* kerületi kapitánya jelent meg. Műtán a lipáni politikai egyesület előke kifejtette a meeting célját, mely nem egyéb, mint a Lex Kivazala fölötti tanácsot, melynek Kivazala javaslata nemcsak Csehországba, hanem egész Ausztriára nézve fontossággal bír. A cseh tartománygyűlési képviselők klubja a múlt évben foglalkozott a javaslattal és azt (Reger és Zeithammer kivételével) el is fogadta. A nagybirosok klubja az óka, lével) el is fogadta. A nagybirosok klubja az óka, lével) el is fogadta.

Prága, augusztus 10.

A lipáni hegyen ma végbement ifjú-csephártyi meetingen vagy 2000 ember vett részt. Prágából csak 150-en érkeztek az államparasu külvonlatán, köztük *Tilscher*, *Greges* és *Herold* képviselői. Mint kormánybiztos *Böhmisch-Brod* kerületi kapitánya jelent meg. Műtán a lipáni politikai egyesület előke kifejtette a meeting célját, mely nem egyéb, mint a Lex Kivazala fölötti tanácsot, melynek Kivazala javaslata nemcsak Csehországba, hanem egész Ausztriára nézve fontossággal bír. A cseh tartománygyűlési képviselők klubja a múlt évben foglalkozott a javaslattal és azt (Reger és Zeithammer kivételével) el is fogadta. A nagybirosok klubja az óka, lével) el is fogadta. A nagybirosok klub

rencsere elég jók menekült és egy kis pörkölésnél más baja nem lett. A mi kihordták is így veszedelmek között az izlettől, az használatra nem való többé. A díszesen berendezett üzlet tönkment, és a kis mintegy húszezer forint. És e csapatát követte a mások. A hír hallatára Pucher K. neje összeszett és súlyos beteg felek.

A sár-szentlőrinczi Petőfi-énepek. Kegyeletes iróimaink innépeit rendezték tegnap Sár-Szent Lőrinczen: emléktábla jelölték meg azt az iskolát, melyben Petőfi Sándor az 1833-34-ik tanévben a gimnázium első osztályába járt s azt a házat is, melyben akkor lakott. Ezt a házat akkor Hittig jegyző bírta s ennek Amália nevében írták a költő «Gyermekkorai barát-nemző» című költeményét. A tanármezei kis község kegyelettel őrli meg a költő emlékeit, minden a lakosság legfőbb büszkeségét képezi, hogy községük már nem egy derék fiát adott a hazának. Zivora Györgyöt a jogtudóst és emberbarátot, Dr. Balassa Jánost a nagyhírű orvost s a Lehr testvéreket, kiknek egyike az elhunyt Lőrincz László (Zsigmond) a «Lalla Rókh»-ot fordító nyelvünknek, a másikja: Albert, tanár, akadémikus s az «Arany Toldi»-jának magyarázója. E Lehr testvérek utja: Lehr András volt a Petőfi keves tanára Sár-Szent-Lőrinczen. Dr. Sás István megyei főorvos, ki Petőfi eleleiből anyai jellemző adatot közölt, mint egykori tanulója s gyermekkorú jó barát, a legnagy innépeit kétféleképpen sokat fáradozott, s megemlékedt meg róla, hogy az ő birtoka ott közelben a Borjád pusztából Petőfi «A négy óráskor szék» című költem. el. képét írta. Maga az innépek kiadása sikerült. — Már 10 órákor együtt volt a megye szeme-jára a meghívott vendégekkel a paplakban. Harangzörgés és mozdulatok között, a szék mellett, percet, a mikor a minyey képezet emberből álló zenei és orgonás gümümzáró épület elé indult. Itt Madarász Elemér megyei aljegyző mint az asztal helyettes meg yit az innépek, mire Lehr Albert az akadémia küldötte mondott emlékeztető hangon szónokolt, Petőfi különösen mint nagyköv. melletre, hogy Sándor Károly olvasó fül alkalmi adását s a dalára emlékezte a «Szász-ot»-t. Innen a menet a régi jegyző lakhoz vonult, hol dr. Sás István megyei főorvos szép beszédben vázolta Petőfi újkort és Lőrincz történetét. Ezután Bakcsy Sándor szót a Késztől-társaság nevében. — Vegyi ismét Sándor Károly szavai egy ódát és dalára emlékezte a «Hymnus». Az ünnepek jelen volt Szecsenyi Sándor gróf, Apponyi Sándor gr. és sógora Eterhazy Miklós gróf; továbbá Augusz Imre br., ki a banketten is résztvett. Döbben a szék mellett lakomán jelen volt a megye szeme-jára és intelligenciájára. Az első lelkész Bakcsy Sándor képviselője mondta a király, majd Sándor Károly a vendégekre, Lehr Albert az ünnepek szellemi megteremtőjére dr. Sás Istvánra úrta poharat. Bergmann Lajos veterán lelkész Bakcsy, dr. Sás István Lehr Albertet éltezte. Szabo János községi bíró a vendégeket, Bakcsy a megyei intelligenciát, Sándor pedig Bakcsy köszöntője föl. Mondták meg számos felkötést és a társaság a legjobb hangulatban délután 4 óra felé oszlott szét.

— Pasteur emléke a viszonyon ellenintézet. A párisi hívatatol már emlegett, diadalt aratott. A párisi hívatatol lap, a *Journal officiel* közölte azt a levelet, melyet Beclard, Paul Bert, Bouley, Tisserand, Villemin és Vulpian, a Pasteur-féle kísérletek felvilágosítására kiküldött bizottság a francia közoktatási miniszterhez intézett, közölve vizsgálati eredményét. A levelet, melyet a bizottság élénke, Bouley írt alá, így hangzik: «Baldogoknál érezzük magunkat, miniszter ur, hogy tanuságot tehetünk ön előtt ma arról, hogy Pasteur ur semmit sem állított, a mi nem volna a legszigorúbban exakt. Igen, a tudomány az ő kezében megoldotta a problémát: hogyan lehet az ébet dűlnék ellentárolni tenni, a viszony gyöngyített mérgeinek beoltása által; mint a hogy sikerült azonos módszer följán, egyfolyó el-entárolták, mikor a legerősebb mérgek segítségével, a legbiztosabbak elismert eljárással tettük őket próbára, míg azok az ebek, a melyek nem tettek dűmentessé előzetes beoltás által, legnagyobb részt odaveszték. Ez döntő eredmény. De meg más kísérletek kell tenni, nevezetesen arra nézve, hogy meddig tart a beoltott ebek dűmentessége, továbbá az a másik, az emberi viszony győgyítására nézve oly fontos kérdésre, hogy a marás megtörténte után a gyöngy mérgek beoltása által meg lehet-e semmisíteni a marás által okozott mérgek hatását. Pasteur ur megkezdte a bizottság előtt a kísérleteket, melyeknek célja a nagy problémát megoldani; de ilyen ügyben a kísérletek csak úgy vezethetnek pontos eredményre, ha soká folytatattatnak is számosak. Ma előterjesztjük a jelentést a kísérletek első sorozatáról, melynek szemtanúi voltunk, hogy Pasteur ur rá hivatkozhassék a közöleményre, melyet a kopenhágai orvosi kongresszus elé szándékozik terjesztieni a szép eredményéről, melyek oly nagy becsűletére válnak a francia tudományak és új jogcímét adnak neki az emberiség hálaárája. Eleveléhez van mel-keleve a bizottságunk május 28-ától június 28-ig folytatott kísérleteiről szóló jelentés, melyből közöljük a következőket: 1. Június 1-én és 6-án koponyakéles egy veszett kutya mérgevel beoltott 10 eb, 5 beoltott és 5 be nem oltott. 2. Június 3., 4., 10.

12, 17 és 28-ik napjain a bizottság megmarottot hirtel- len megvesztet ebekből 6 beoltott és 6 beoltatlan kutyát. 3. Június 19-én 6 kutyát beoltottak, vérbe való befecskendés által, veszett eb mérgevel; 20-án 12 kutyát nagyon virulens mérgevel, mely egy «negyvenhatodik fok» tengeri nyulból származott, olyan tengeri nyulból, mely 46-ik napig volt beoltva egy mérgeből. Pasteur demonstrálta a bizottság előtt, hogy ez a mérgek, ha koponyakéles által oltatik be, tengeri nyulat 7—8, ebet pedig 8—10 nap alatt biztosan megveszt. Végre június 26-án beoltott meg két kutya egy olyan Pasteur által beoltatlan eb mérgevel, mely a beoltás után kimúlt. A bizottság a következő eredményre konstatálta: A 19 beoltatlan eb közül veszett eb által megmárt 6 közül megdühödött 3. Hat vesztességi eset következett be, hogy 8 ebnek véreibe fecskendették a mérget. Ot koponyakéles által való mérgezési esetben megvesztett mind az öt eb. A Pasteur által beoltott 23 kutya közül nem lett baja egyiknek sem. A kísérletek folyomány egy június 6-án koponyakéles által megmérgezni megkísérelt beoltott eb 13-án elpusztult. Hogy kiadassék a gyany: vajjon nem vesztességen mult-e ki ez eb, beoltottak vele három tengeri nyulat és egy tengeri malacot. Augusztus 4-én ez állatok meg mind meggyógyultak, de meg megfigyelés alatt tartattak. «A bizottság még tavórolt sem fejezte be munkáit. Több ültést tartott, számosab próbát kívánt Pasteur urtól, mert eleget akart tenni a közvélemény túrelmetlenességére. De meg sok ténnyel kell verifikálnia és folytatnia kell a különböző kísérleteket, melyek meg nincsenek befejezve. A hátralevő kísérletek közül legfontosabbak lesznek azok, melyek most történnék számos kutyával, továbbá az összehasonlítások a beoltott és be nem oltott kutyák közt. Egy-egyval a Pasteur által beoltott kutyákat tett kísérletek döntő eredményekre vezettek. Most a bizottság maga fog oltásokat végezni és azokkal fog meg számos kísérleteket tenni. Később foglalkozni fog a megmárt ebek prophyllaxiájával, olyformán, hogy az inkubáció tartama alatt oly dűmentességet igyezkék előidézni, mely a marástól eredő vírus hatásának elejét veszi.»

— Árvizek Csikmégében. Az Ott előntötte egész Csikmégét az a 6-6-án és 7-én történt esőzések és felhőszakadás következtében. Roppant felhőszakadás volt a 7-én Csik-Rikos és Madarás környékén. Halálra, hogy valaha így roppant víz borította volna határunkat. A falu közepén folyó keresztül a víz s nemcsak udvarok, hanem a házak is egészen megtektek. Egész éjszaka hallani lehetett a «segétség!» kiáltást. Szekszirnek alatt a szekeret meg kellett kötni, nehogy a víz elvegye; a szobákba a nehezebb darabokra menekültek az emberek, mert a kisebb darabokat kénytelenem hordotta ki az ár a házból. E ny 8-án reggel meg egész tenger volt a Madarás és Rikos közötti tér; az országja s az Ott hídja teljesen víz alatt volt, hogy csakis lovas kalauzok segítségével lehetett egyik s másik utazó szekernek meg, vagy jónni. A postaközi előfogók az az utat kényszerűen megátárolták a szántén elcsodálatos a víz által. Ugyanez alkalommal Szt. Domokostól Rikosig a jég is roppant károk okozott. Hajmeresztő látványt nyújt a jég és a vízár által elpusztított terület.

— Egy ánn tudós magyar levele az akadémiához. A magyar tudományos akadémia által az ide nagygyűlésen megválasztott új tagoktól a köszönő levelek már legnagyobb részben beértek az elnökséghez. Ezekesek közt az L. osztály részéről külföldi beavatolt dr. Genetz Avid finn nyelvű tudós és hungarista magyar nyelvű köszönő levele, mely szóról-szóra a következőképpen hangzik: «Igen tisztelt előnk ur! Koszónóm alázatosan a múlt június 17-én kelt levelét s egyezményt kifejező akaratok által azon örömeim s büszkeségek, melyek szí- vemet elhőtötte a tudósítás, hogy külső taggá megválasztott a m. t. akadémia. Jól értem ugyan, mily kevéssé érdemeltem meg ezen kitüntetéset; tehát főleg csak biztatásnak tekintem is. Reményeim azonban, hogy a jövőben, mint a magyar nyelv és a magyar-ur nyelvű tudomány közötti ismeretleji északi hazáimban, jelen be- ejtő Magyarországra, s itt egy év alatt annyira eljátsz- lassított a m. t. akadémia. Jól értem ugyan, mily kevéssé érdemeltem meg ezen kitüntetéset; tehát főleg csak biztatásnak tekintem is. Reményeim azonban, hogy a jövőben, mint a magyar nyelv és a magyar-ur nyelvű tudomány közötti ismeretleji északi hazáimban, jelen be- ejtő Magyarországra, s itt egy év alatt annyira eljátsz- lassított a m. t. akadémia. Jól értem ugyan, mily kevéssé érdemeltem meg ezen kitüntetéset; tehát főleg csak biztatásnak tekintem is. Reményeim azonban, hogy a jövőben, mint a magyar nyelv és a magyar-ur nyelvű tudomány közötti ismeretleji északi hazáimban, jelen be- ejtő Magyarországra, s itt egy év alatt annyira eljátsz- lassított a m. t. akadémia. Jól értem ugyan, mily kevéssé érdemeltem meg ezen kitüntetéset; tehát főleg csak biztatásnak tekintem is. Reményeim azonban, hogy a jövőben, mint a magyar nyelv és a magyar-ur nyelvű tudomány közötti ismeretleji északi hazáimban, jelen be- ejtő Magyarországra, s itt egy év alatt annyira eljátsz- lassított a m. t. akadémia. Jól értem ugyan, mily kevéssé érdemeltem meg ezen kitüntetéset; tehát főleg csak biztatásnak tekintem is. Reményeim azonban, hogy a jövőben, mint a magyar nyelv és a magyar-ur nyelvű tudomány közötti ismeretleji északi hazáimban, jelen be- ejtő Magyarországra, s itt egy év alatt annyira eljátsz- lassított a m. t. akadémia. Jól értem ugyan, mily kevéssé érdemeltem meg ezen kitüntetéset; tehát főleg csak biztatásnak tekintem is. Reményeim azonban, hogy a jövőben, mint a magyar nyelv és a magyar-ur nyelvű tudomány közötti ismeretleji északi hazáimban, jelen be- ejtő Magyarországra, s itt egy év alatt annyira eljátsz- lassított a m. t. akadémia. Jól értem ugyan, mily kevéssé érdemeltem meg ezen kitüntetéset; tehát főleg csak biztatásnak tekintem is. Reményeim azonban, hogy a jövőben, mint a magyar nyelv és a magyar-ur nyelvű tudomány közötti ismeretleji északi hazáimban, jelen be- ejtő Magyarországra, s itt egy év alatt annyira eljátsz- lassított a m. t. akadémia. Jól értem ugyan, mily kevéssé érdemeltem meg ezen kitüntetéset; tehát főleg csak biztatásnak tekintem is. Reményeim azonban, hogy a jövőben, mint a magyar nyelv és a magyar-ur nyelvű tudomány közötti ismeretleji északi hazáimban, jelen be- ejtő Magyarországra, s itt egy év alatt annyira eljátsz- lassított a m. t. akadémia. Jól értem ugyan, mily kevéssé érdemeltem meg ezen kitüntetéset; tehát főleg csak biztatásnak tekintem is. Reményeim azonban, hogy a jövőben, mint a magyar nyelv és a magyar-ur nyelvű tudomány közötti ismeretleji északi hazáimban, jelen be- ejtő Magyarországra, s itt egy év alatt annyira eljátsz- lassított a m. t. akadémia. Jól értem ugyan, mily kevéssé érdemeltem meg ezen kitüntetéset; tehát főleg csak biztatásnak tekintem is. Reményeim azonban, hogy a jövőben, mint a magyar nyelv és a magyar-ur nyelvű tudomány közötti ismeretleji északi hazáimban, jelen be- ejtő Magyarországra, s itt egy év alatt annyira eljátsz- lassított a m. t. akadémia. Jól értem ugyan, mily kevéssé érdemeltem meg ezen kitüntetéset; tehát főleg csak biztatásnak tekintem is. Reményeim azonban, hogy a jövőben, mint a magyar nyelv és a magyar-ur nyelvű tudomány közötti ismeretleji északi hazáimban, jelen be- ejtő Magyarországra, s itt egy év alatt annyira eljátsz- lassított a m. t. akadémia. Jól értem ugyan, mily kevéssé érdemeltem meg ezen kitüntetéset; tehát főleg csak biztatásnak tekintem is. Reményeim azonban, hogy a jövőben, mint a magyar nyelv és a magyar-ur nyelvű tudomány közötti ismeretleji északi hazáimban, jelen be- ejtő Magyarországra, s itt egy év alatt annyira eljátsz- lassított a m. t. akadémia. Jól értem ugyan, mily kevéssé érdemeltem meg ezen kitüntetéset; tehát főleg csak biztatásnak tekintem is. Reményeim azonban, hogy a jövőben, mint a magyar nyelv és a magyar-ur nyelvű tudomány közötti ismeretleji északi hazáimban, jelen be- ejtő Magyarországra, s itt egy év alatt annyira eljátsz- lassított a m. t. akadémia. Jól értem ugyan, mily kevéssé érdemeltem meg ezen kitüntetéset; tehát főleg csak biztatásnak tekintem is. Reményeim azonban, hogy a jövőben, mint a magyar nyelv és a magyar-ur nyelvű tudomány közötti ismeretleji északi hazáimban, jelen be- ejtő Magyarországra, s itt egy év alatt annyira eljátsz- lassított a m. t. akadémia. Jól értem ugyan, mily kevéssé érdemeltem meg ezen kitüntetéset; tehát főleg csak biztatásnak tekintem is. Reményeim azonban, hogy a jövőben, mint a magyar nyelv és a magyar-ur nyelvű tudomány közötti ismeretleji északi hazáimban, jelen be- ejtő Magyarországra, s itt egy év alatt annyira eljátsz- lassított a m. t. akadémia. Jól értem ugyan, mily kevéssé érdemeltem meg ezen kitüntetéset; tehát főleg csak biztatásnak tekintem is. Reményeim azonban, hogy a jövőben, mint a magyar nyelv és a magyar-ur nyelvű tudomány közötti ismeretleji északi hazáimban, jelen be- ejtő Magyarországra, s itt egy év alatt annyira eljátsz- lassított a m. t. akadémia. Jól értem ugyan, mily kevéssé érdemeltem meg ezen kitüntetéset; tehát főleg csak biztatásnak tekintem is. Reményeim azonban, hogy a jövőben, mint a magyar nyelv és a magyar-ur nyelvű tudomány közötti ismeretleji északi hazáimban, jelen be- ejtő Magyarországra, s itt egy év alatt annyira eljátsz- lassított a m. t. akadémia. Jól értem ugyan, mily kevéssé érdemeltem meg ezen kitüntetéset; tehát főleg csak biztatásnak tekintem is. Reményeim azonban, hogy a jövőben, mint a magyar nyelv és a magyar-ur nyelvű tudomány közötti ismeretleji északi hazáimban, jelen be- ejtő Magyarországra, s itt egy év alatt annyira eljátsz- lassított a m. t. akadémia. Jól értem ugyan, mily kevéssé érdemeltem meg ezen kitüntetéset; tehát főleg csak biztatásnak tekintem is. Reményeim azonban, hogy a jövőben, mint a magyar nyelv és a magyar-ur nyelvű tudomány közötti ismeretleji északi hazáimban, jelen be- ejtő Magyarországra, s itt egy év alatt annyira eljátsz- lassított a m. t. akadémia. Jól értem ugyan, mily kevéssé érdemeltem meg ezen kitüntetéset; tehát főleg csak biztatásnak tekintem is. Reményeim azonban, hogy a jövőben, mint a magyar nyelv és a magyar-ur nyelvű tudomány közötti ismeretleji északi hazáimban, jelen be- ejtő Magyarországra, s itt egy év alatt annyira eljátsz- lassított a m. t. akadémia. Jól értem ugyan, mily kevéssé érdemeltem meg ezen kitüntetéset; tehát főleg csak biztatásnak tekintem is. Reményeim azonban, hogy a jövőben, mint a magyar nyelv és a magyar-ur nyelvű tudomány közötti ismeretleji északi hazáimban, jelen be- ejtő Magyarországra, s itt egy év alatt annyira eljátsz- lassított a m. t. akadémia. Jól értem ugyan, mily kevéssé érdemeltem meg ezen kitüntetéset; tehát főleg csak biztatásnak tekintem is. Reményeim azonban, hogy a jövőben, mint a magyar nyelv és a magyar-ur nyelvű tudomány közötti ismeretleji északi hazáimban, jelen be- ejtő Magyarországra, s itt egy év alatt annyira eljátsz- lassított a m. t. akadémia. Jól értem ugyan, mily kevéssé érdemeltem meg ezen kitüntetéset; tehát főleg csak biztatásnak tekintem is. Reményeim azonban, hogy a jövőben, mint a magyar nyelv és a magyar-ur nyelvű tudomány közötti ismeretleji északi hazáimban, jelen be- ejtő Magyarországra, s itt egy év alatt annyira eljátsz- lassított a m. t. akadémia. Jól értem ugyan, mily kevéssé érdemeltem meg ezen kitüntetéset; tehát főleg csak biztatásnak tekintem is. Reményeim azonban, hogy a jövőben, mint a magyar nyelv és a magyar-ur nyelvű tudomány közötti ismeretleji északi hazáimban, jelen be- ejtő Magyarországra, s itt egy év alatt annyira eljátsz- lassított a m. t. akadémia. Jól értem ugyan, mily kevéssé érdemeltem meg ezen kitüntetéset; tehát főleg csak biztatásnak tekintem is. Reményeim azonban, hogy a jövőben, mint a magyar nyelv és a magyar-ur nyelvű tudomány közötti ismeretleji északi hazáimban, jelen be- ejtő Magyarországra, s itt egy év alatt annyira eljátsz- lassított a m. t. akadémia. Jól értem ugyan, mily kevéssé érdemeltem meg ezen kitüntetéset; tehát főleg csak biztatásnak tekintem is. Reményeim azonban, hogy a jövőben, mint a magyar nyelv és a magyar-ur nyelvű tudomány közötti ismeretleji északi hazáimban, jelen be- ejtő Magyarországra, s itt egy év alatt annyira eljátsz- lassított a m. t. akadémia. Jól értem ugyan, mily kevéssé érdemeltem meg ezen kitüntetéset; tehát főleg csak biztatásnak tekintem is. Reményeim azonban, hogy a jövőben, mint a magyar nyelv és a magyar-ur nyelvű tudomány közötti ismeretleji északi hazáimban, jelen be- ejtő Magyarországra, s itt egy év alatt annyira eljátsz- lassított a m. t. akadémia. Jól értem ugyan, mily kevéssé érdemeltem meg ezen kitüntetéset; tehát főleg csak biztatásnak tekintem is. Reményeim azonban, hogy a jövőben, mint a magyar nyelv és a magyar-ur nyelvű tudomány közötti ismeretleji északi hazáimban, jelen be- ejtő Magyarországra, s itt egy év alatt annyira eljátsz- lassított a m. t. akadémia. Jól értem ugyan, mily kevéssé érdemeltem meg ezen kitüntetéset; tehát főleg csak biztatásnak tekintem is. Reményeim azonban, hogy a jövőben, mint a magyar nyelv és a magyar-ur nyelvű tudomány közötti ismeretleji északi hazáimban, jelen be- ejtő Magyarországra, s itt egy év alatt annyira eljátsz- lassított a m. t. akadémia. Jól értem ugyan, mily kevéssé érdemeltem meg ezen kitüntetéset; tehát főleg csak biztatásnak tekintem is. Reményeim azonban, hogy a jövőben, mint a magyar nyelv és a magyar-ur nyelvű tudomány közötti ismeretleji északi hazáimban, jelen be- ejtő Magyarországra, s itt egy év alatt annyira eljátsz- lassított a m. t. akadémia. Jól értem ugyan, mily kevéssé érdemeltem meg ezen kitüntetéset; tehát főleg csak biztatásnak tekintem is. Reményeim azonban, hogy a jövőben, mint a magyar nyelv és a magyar-ur nyelvű tudomány közötti ismeretleji északi hazáimban, jelen be- ejtő Magyarországra, s itt egy év alatt annyira eljátsz- lassított a m. t. akadémia. Jól értem ugyan, mily kevéssé érdemeltem meg ezen kitüntetéset; tehát főleg csak biztatásnak tekintem is. Reményeim azonban, hogy a jövőben, mint a magyar nyelv és a magyar-ur nyelvű tudomány közötti ismeretleji északi hazáimban, jelen be- ejtő Magyarországra, s itt egy év alatt annyira eljátsz- lassított a m. t. akadémia. Jól értem ugyan, mily kevéssé érdemeltem meg ezen kitüntetéset; tehát főleg csak biztatásnak tekintem is. Reményeim azonban, hogy a jövőben, mint a magyar nyelv és a magyar-ur nyelvű tudomány közötti ismeretleji északi hazáimban, jelen be- ejtő Magyarországra, s itt egy év alatt annyira eljátsz- lassított a m. t. akadémia. Jól értem ugyan, mily kevéssé érdemeltem meg ezen kitüntetéset; tehát főleg csak biztatásnak tekintem is. Reményeim azonban, hogy a jövőben, mint a magyar nyelv és a magyar-ur nyelvű tudomány közötti ismeretleji északi hazáimban, jelen be- ejtő Magyarországra, s itt egy év alatt annyira eljátsz- lassított a m. t. akadémia. Jól értem ugyan, mily kevéssé érdemeltem meg ezen kitüntetéset; tehát főleg csak biztatásnak tekintem is. Reményeim azonban, hogy a jövőben, mint a magyar nyelv és a magyar-ur nyelvű tudomány közötti ismeretleji északi hazáimban, jelen be- ejtő Magyarországra, s itt egy év alatt annyira eljátsz- lassított a m. t. akadémia. Jól értem ugyan, mily kevéssé érdemeltem meg ezen kitüntetéset; tehát főleg csak biztatásnak tekintem is. Reményeim azonban, hogy a jövőben, mint a magyar nyelv és a magyar-ur nyelvű tudomány közötti ismeretleji északi hazáimban, jelen be- ejtő Magyarországra, s itt egy év alatt annyira eljátsz- lassított a m. t. akadémia. Jól értem ugyan, mily kevéssé érdemeltem meg ezen kitüntetéset; tehát főleg csak biztatásnak tekintem is. Reményeim azonban, hogy a jövőben, mint a magyar nyelv és a magyar-ur nyelvű tudomány közötti ismeretleji északi hazáimban, jelen be- ejtő Magyarországra, s itt egy év alatt annyira eljátsz- lassított a m. t. akadémia. Jól értem ugyan, mily kevéssé érdemeltem meg ezen kitüntetéset; tehát főleg csak biztatásnak tekintem is. Reményeim azonban, hogy a jövőben, mint a magyar nyelv és a magyar-ur nyelvű tudomány közötti ismeretleji északi hazáimban, jelen be- ejtő Magyarországra, s itt egy év alatt annyira eljátsz- lassított a m. t. akadémia. Jól értem ugyan, mily kevéssé érdemeltem meg ezen kitüntetéset; tehát főleg csak biztatásnak tekintem is. Reményeim azonban, hogy a jövőben, mint a magyar nyelv és a magyar-ur nyelvű tudomány közötti ismeretleji északi hazáimban, jelen be- ejtő Magyarországra, s itt egy év alatt annyira eljátsz- lassított a m. t. akadémia. Jól értem ugyan, mily kevéssé érdemeltem meg ezen kitüntetéset; tehát főleg csak biztatásnak tekintem is. Reményeim azonban, hogy a jövőben, mint a magyar nyelv és a magyar-ur nyelvű tudomány közötti ismeretleji északi hazáimban, jelen be- ejtő Magyarországra, s itt egy év alatt annyira eljátsz- lassított a m. t. akadémia. Jól értem ugyan, mily kevéssé érdemeltem meg ezen kitüntetéset; tehát főleg csak biztatásnak tekintem is. Reményeim azonban, hogy a jövőben, mint a magyar nyelv és a magyar-ur nyelvű tudomány közötti ismeretleji északi hazáimban, jelen be- ejtő Magyarországra, s itt egy év alatt annyira eljátsz- lassított a m. t. akadémia. Jól értem ugyan, mily kevéssé érdemeltem meg ezen kitüntetéset; tehát főleg csak biztatásnak tekintem is. Reményeim azonban, hogy a jövőben, mint a magyar nyelv és a magyar-ur nyelvű tudomány közötti ismeretleji északi hazáimban, jelen be- ejtő Magyarországra, s itt egy év alatt annyira eljátsz- lassított a m. t. akadémia. Jól értem ugyan, mily kevéssé érdemeltem meg ezen kitüntetéset; tehát főleg csak biztatásnak tekintem is. Reményeim azonban, hogy a jövőben, mint a magyar nyelv és a magyar-ur nyelvű tudomány közötti ismeretleji északi hazáimban, jelen be- ejtő Magyarországra, s itt egy év alatt annyira eljátsz- lassított a m. t. akadémia. Jól értem ugyan, mily kevéssé érdemeltem meg ezen kitüntetéset; tehát főleg csak biztatásnak tekintem is. Reményeim azonban, hogy a jövőben, mint a magyar nyelv és a magyar-ur nyelvű tudomány közötti ismeretleji északi hazáimban, jelen be- ejtő Magyarországra, s itt egy év alatt annyira eljátsz- lassított a m. t. akadémia. Jól értem ugyan, mily kevéssé érdemeltem meg ezen kitüntetéset; tehát főleg csak biztatásnak tekintem is. Reményeim azonban, hogy a jövőben, mint a magyar nyelv és a magyar-ur nyelvű tudomány közötti ismeretleji északi hazáimban, jelen be- ejtő Magyarországra, s itt egy év alatt annyira eljátsz- lassított a m. t. akadémia. Jól értem ugyan, mily kevéssé érdemeltem meg ezen kitüntetéset; tehát főleg csak biztatásnak tekintem is. Reményeim azonban, hogy a jövőben, mint a magyar nyelv és a magyar-ur nyelvű tudomány közötti ismeretleji északi hazáimban, jelen be- ejtő Magyarországra, s itt egy év alatt annyira eljátsz- lassított a m. t. akadémia. Jól értem ugyan, mily kevéssé érdemeltem meg ezen kitüntetéset; tehát főleg csak biztatásnak tekintem is. Reményeim azonban, hogy a jövőben, mint a magyar nyelv és a magyar-ur nyelvű tudomány közötti ismeretleji északi hazáimban, jelen be- ejtő Magyarországra, s itt egy év alatt annyira eljátsz- lassított a m. t. akadémia. Jól értem ugyan, mily kevéssé érdemeltem meg ezen kitüntetéset; tehát főleg csak biztatásnak tekintem is. Reményeim azonban, hogy a jövőben, mint a magyar nyelv és a magyar-ur nyelvű tudomány közötti ismeretleji északi hazáimban, jelen be- ejtő Magyarországra, s itt egy év alatt annyira eljátsz- lassított a m. t. akadémia. Jól értem ugyan, mily kevéssé érdemeltem meg ezen kitüntetéset; tehát főleg csak biztatásnak tekintem is. Reményeim azonban, hogy a jövőben, mint a magyar nyelv és a magyar-ur nyelvű tudomány közötti ismeretleji északi hazáimban, jelen be- ejtő Magyarországra, s itt egy év alatt annyira eljátsz- lassított a m. t. akadémia. Jól értem ugyan, mily kevéssé érdemeltem meg ezen kitüntetéset; tehát főleg csak biztatásnak tekintem is. Reményeim azonban, hogy a jövőben, mint a magyar nyelv és a magyar-ur nyelvű tudomány közötti ismeretleji északi hazáimban, jelen be- ejtő Magyarországra, s itt egy év alatt annyira eljátsz- lassított a m. t. akadémia. Jól értem ugyan, mily kevéssé érdemeltem meg ezen kitüntetéset; tehát főleg csak biztatásnak tekintem is. Reményeim azonban, hogy a jövőben, mint a magyar nyelv és a magyar-ur nyelvű tudomány közötti ismeretleji északi hazáimban, jelen be- ejtő Magyarországra, s itt egy év alatt annyira eljátsz- lassított a m. t. akadémia. Jól értem ugyan, mily kevéssé érdemeltem meg ezen kitüntetéset; tehát főleg csak biztatásnak tekintem is. Reményeim azonban, hogy a jövőben, mint a magyar nyelv és a magyar-ur nyelvű tudomány közötti ismeretleji északi hazáimban, jelen be- ejtő Magyarországra, s itt egy év alatt annyira eljátsz- lassított a m. t. akadémia. Jól értem ugyan, mily kevéssé érdemeltem meg ezen kitüntetéset; tehát főleg csak biztatásnak tekintem is. Reményeim azonban, hogy a jövőben, mint a magyar nyelv és a magyar-ur nyelvű tudomány közötti ismeretleji északi hazáimban, jelen be- ejtő Magyarországra, s itt egy év alatt annyira eljátsz- lassított a m. t. akadémia. Jól értem ugyan, mily kevéssé érdemeltem meg ezen kitüntetéset; tehát főleg csak biztatásnak tekintem is. Reményeim azonban, hogy a jövőben, mint a magyar nyelv és a magyar-ur nyelvű tudomány közötti ismeretleji északi hazáimban, jelen be- ejtő Magyarországra, s itt egy év alatt annyira eljátsz- lassított a m. t. akadémia. Jól értem ugyan, mily kevéssé érdemeltem meg ezen kitüntetéset; tehát főleg csak biztatásnak tekintem is. Reményeim azonban, hogy a jövőben, mint a magyar nyelv és a magyar-ur nyelvű tudomány közötti ismeretleji északi hazáimban, jelen be- ejtő Magyarországra, s itt egy év alatt annyira eljátsz- lassított a m. t. akadémia. Jól értem ugyan, mily kevéssé érdemeltem meg ezen kitüntetéset; tehát főleg csak biztatásnak tekintem is. Reményeim azonban, hogy a jövőben, mint a magyar nyelv és a magyar-ur nyelvű tudomány közötti ismeretleji északi hazáimban, jelen be- ejtő Magyarországra, s itt egy év alatt annyira eljátsz- lassított a m. t. akadémia. Jól értem ugyan, mily kevéssé érdemeltem meg ezen kitüntetéset; tehát főleg csak biztatásnak tekintem is. Reményeim azonban, hogy a jövőben, mint a magyar nyelv és a magyar-ur nyelvű tudomány közötti ismeretleji északi hazáimban, jelen be- ejtő Magyarországra, s itt egy év alatt annyira eljátsz- lassított a m. t. akadémia. Jól értem ugyan, mily kevéssé érdemeltem meg ezen kitüntetéset; tehát főleg csak biztatásnak tekintem is. Reményeim azonban, hogy a jövőben, mint a magyar nyelv és a magyar-ur nyelvű tudomány közötti ismeretleji északi hazáimban, jelen be- ejtő Magyarországra, s itt egy év alatt annyira eljátsz- lassított a m. t. akadémia. Jól értem ugyan, mily kevéssé érdemeltem meg ezen kitüntetéset; tehát főleg csak biztatásnak tekintem is. Reményeim azonban, hogy a jövőben, mint a magyar nyelv és a magyar-ur nyelvű tudomány közötti ismeretleji északi hazáimban, jelen be- ejtő Magyarországra, s itt egy év alatt annyira eljátsz- lassított a m. t. akadémia. Jól értem ugyan, mily kevéssé érdemeltem meg ezen kitüntetéset; tehát főleg csak biztatásnak tekintem is. Reményeim azonban, hogy a jövőben, mint a magyar nyelv és a magyar-ur nyelvű tudomány közötti ismeretleji északi hazáimban, jelen be- ejtő Magyarországra, s itt egy év alatt annyira eljátsz- lassított a m. t. akadémia. Jól értem ugyan, mily kevéssé érdemeltem meg ezen kitüntetéset; tehát főleg csak biztatásnak tekintem is. Reményeim azonban, hogy a jövőben, mint a magyar nyelv és a magyar-ur nyelvű tudomány közötti ismeretleji északi hazáimban, jelen be- ejtő Magyarországra, s itt egy év alatt annyira eljátsz- lassított a m. t. akadémia. Jól értem ugyan, mily kevéssé érdemeltem meg ezen kitüntetéset; tehát főleg csak biztatásnak tekintem is. Reményeim azonban, hogy a jövőben, mint a magyar nyelv és a magyar-ur nyelvű tudomány közötti ismeretleji északi hazáimban, jelen be- ejtő Magyarországra, s itt egy év alatt annyira eljátsz- lassított a m. t. akadémia. Jól értem ugyan, mily kevéssé érdemeltem meg ezen kitüntetéset; tehát főleg csak biztatásnak tekintem is. Reményeim azonban, hogy a jövőben, mint a magyar nyelv és a magyar-ur nyelvű tudomány közötti ismeretleji északi hazáimban, jelen be- ejtő Magyarországra, s itt egy év alatt annyira eljátsz- lassított a m. t. akadémia. Jól értem ugyan, mily kevéssé érdemeltem meg ezen kitüntetéset; tehát főleg csak biztatásnak tekintem is. Reményeim azonban, hogy a jövőben, mint a magyar nyelv és a magyar-ur nyelvű tudomány közötti ismeretleji északi hazáimban, jelen be- ejtő Magyarországra, s itt egy év alatt annyira eljátsz- lassított a m. t. akadémia. Jól értem ugyan, mily kevéssé érdemeltem meg ezen kitüntetéset; tehát főleg csak biztatásnak tekintem is. Reményeim azonban, hogy a jövőben, mint a magyar nyelv és a magyar-ur nyelvű tudomány közötti ismeretleji északi hazáimban, jelen be- ejtő Magyarországra, s itt egy év alatt annyira eljátsz- lassított a m. t. akadémia. Jól értem ugyan, mily kevéssé érdemeltem meg ezen kitüntetéset; tehát főleg csak biztatásnak tekintem is. Reményeim azonban, hogy a jövőben, mint a magyar nyelv és a magyar-ur nyelvű tudomány közötti ismeretleji északi hazáimban, jelen be- ejtő Magyarországra, s itt egy év alatt annyira eljátsz- lassított a m. t. akadémia. Jól értem ugyan, mily kevéssé érdemeltem meg ezen kitüntetéset; tehát főleg csak biztatásnak tekintem is. Reményeim azonban, hogy a jövőben, mint a magyar nyelv és a magyar-ur nyelvű tudomány közötti ismeretleji északi hazáimban, jelen be- ejtő Magyarországra, s itt egy év alatt annyira eljátsz- lassított a m. t. akadémia. Jól értem ugyan, mily kevéssé érdemeltem meg ezen kitüntetéset; tehát főleg csak biztatásnak tekintem is. Reményeim azonban, hogy a jövőben, mint a magyar nyelv és a magyar-ur nyelvű tudomány közötti ismeretleji északi hazáimban, jelen be- ejtő Magyarországra, s itt egy év alatt annyira eljátsz- lassított a m. t. akadémia. Jól értem ugyan, mily kevéssé érdemeltem meg ezen kitüntetéset; tehát főleg csak biztatásnak tekintem is. Reményeim azonban, hogy a jövőben, mint a magyar nyelv és a magyar-ur nyelvű tudomány közötti ismeretleji északi hazáimban, jelen be- ejtő Magyarországra, s itt egy év alatt annyira eljátsz- lassított a m. t. akadémia. Jól értem ugyan, mily kevéssé érdemeltem meg ezen kitüntetéset; tehát főleg csak biztatásnak tekintem is. Reményeim azonban, hogy a jövőben, mint a magyar nyelv és a magyar-ur nyelvű tudomány közötti ismeretleji északi hazáimban, jelen be- ejtő Magyarországra, s itt egy év alatt annyira eljátsz- lassított a m. t. akadémia. Jól értem ugyan, mily kevéssé érdemeltem meg ezen kitüntetéset; tehát főleg csak biztatásnak tekintem is. Reményeim azonban, hogy a jövőben, mint a magyar nyelv és a magyar-ur nyelvű tudomány közötti ismeretleji északi hazáimban, jelen be- ejtő Magyarországra, s itt egy év alatt annyira eljátsz- lassított a m. t. akadémia. Jól értem ugyan, mily kevéssé érdemeltem meg ezen kitüntetéset; tehát főleg csak biztatásnak tekintem is. Reményeim azonban, hogy a jövőben, mint a magyar nyelv és a magyar-ur nyelvű tudomány közötti ismeretleji északi hazáimban, jelen be- ejtő Magyarországra, s itt egy év alatt annyira eljátsz- lassított a m. t. akadémia. Jól értem ugyan, mily kevéssé érdemeltem meg ezen kitüntetéset; tehát főleg csak biztatásnak tekintem is. Reményeim azonban, hogy a jövőben, mint a magyar nyelv és a magyar-ur nyelvű tudomány közötti ismeretleji északi hazáimban, jelen be- ejtő Magyarországra, s itt egy év alatt annyira eljátsz- lassított a m. t. akadémia. Jól értem ugyan, mily kevéssé érdemeltem meg ezen kitüntetéset; tehát főleg csak biztatásnak tekintem is. Reményeim azonban, hogy a jövőben, mint a magyar nyelv és a magyar-ur nyelvű tudomány közötti ismeretleji északi hazáimban, jelen be- ejtő Magyarországra, s itt egy év alatt annyira eljátsz- lassított a m. t. akadémia. Jól értem ugyan, mily kevéssé érdemeltem meg ezen kitüntetéset; tehát főleg csak biztatásnak tekintem is. Reményeim azonban, hogy a jövőben, mint a magyar nyelv és a magyar-ur nyelvű tudomány közötti ismeretleji északi hazáimban, jelen be- ejtő Magyarországra, s itt egy év alatt annyira eljátsz- lassított a m. t. akadémia. Jól értem ugyan, mily kevéssé érdemeltem meg ezen kitüntetéset; tehát főleg csak biztatásnak tekintem is. Reményeim azonban, hogy a jövőben, mint a magyar nyelv és a magyar-ur nyelvű tudomány közötti ismeretleji északi hazáimban, jelen be- ejtő Magyarországra, s itt egy év alatt annyira eljátsz- lassított a m. t. akadémia. Jól értem ugyan, mily kevéssé érdemeltem meg ezen kitüntetéset; tehát főleg csak biztatásnak tekintem is. Reményeim azonban, hogy a jövőben, mint a magyar nyelv és a magyar-ur nyelvű tudomány közötti ismeretleji északi hazáimban, jelen be- ejtő Magyarországra, s itt egy év alatt annyira eljátsz- lassított a m. t. akadémia. Jól értem ugyan, mily kevéssé érdemeltem meg ezen kitüntetéset; tehát főleg csak biztatásnak tekintem is. Reményeim azonban, hogy a jövőben, mint a magyar nyelv és a magyar-ur nyelvű tudomány közötti ismeretleji északi hazáimban, jelen be- ejtő Magyarországra, s itt egy év alatt annyira eljátsz- lassított a m. t. akadémia. Jól értem ugyan, mily kevéssé érdemeltem meg ezen kitüntetéset; tehát főleg csak biztatásnak tekintem is. Reményeim azonban, hogy a jövőben, mint a magyar nyelv és a magyar-ur nyelvű tudomány közötti ismeretleji északi hazáimban, jelen be- ejtő Magyarországra, s itt egy év alatt annyira eljátsz- lassított a m. t. akadémia. Jól értem ugyan, mily kevéssé érdemeltem meg ezen kitüntetéset; tehát főleg csak biztatásnak tekintem is. Reményeim azonban, hogy a jövőben, mint a magyar nyelv és a magyar-ur nyelvű tudomány közötti ismeretleji északi hazáimban, jelen be- ejtő Magyarországra, s itt egy év alatt annyira eljátsz- lassított a m. t. akadémia. Jól értem ugyan, mily kevéssé érdemeltem meg ezen kitüntetéset; tehát főleg csak biztatásnak tekintem is. Reményeim azonban, hogy a jövőben, mint a magyar nyelv és a magyar-ur nyelvű tudomány közötti ismeretleji északi hazáimban, jelen be- ejtő Magyarországra, s itt egy év alatt annyira eljátsz- lassított a m. t. akadémia. Jól értem ugyan, mily kevéssé érdemeltem meg ezen kitüntetéset; tehát főleg csak biztatásnak tekintem is. Reményeim azonban, hogy a jövőben, mint a magyar nyelv és a magyar-ur nyelvű tudomány közötti ismeretleji északi hazáimban, jelen be- ejtő Magyarországra, s itt egy év alatt annyira eljátsz- lassított a m. t. akadémia. Jól értem ugyan, mily kevéssé érdemeltem meg ezen kitüntetéset; tehát főleg csak biztatásnak tekintem is. Reményeim azonban, hogy a jövőben, mint a magyar nyelv és a magyar-ur nyelvű tudomány közötti ismeretleji északi hazáimban, jelen be- ejtő Magyarországra, s itt egy év alatt annyira eljátsz- lassított a m. t. akadémia. Jól értem ugyan, mily kevéssé érdemeltem meg ezen kitüntetéset; tehát főleg csak biztatásnak tekintem is. Reményeim azonban, hogy a jövőben, mint a magyar nyelv és a magyar-ur nyelvű tudomány közötti ismeretleji északi hazáimban, jelen be- ejtő Magyarországra, s itt egy év alatt annyira eljátsz- lassított a m. t. akadémia. Jól értem ugyan, mily kevéssé érdemeltem meg ezen kitüntetéset; tehát főleg csak biztatásnak tekintem is. Reményeim azonban, hogy a jövőben, mint a magyar nyelv és a magyar-ur nyelvű tudomány közötti ismeretleji északi hazáimban, jelen be- ejtő Magyarországra, s itt egy év alatt annyira eljátsz- lassított a m. t. akadémia. Jól értem ugyan, mily kevéssé érdemeltem meg ezen kitüntetéset; tehát főleg csak biztatásnak tekintem is. Reményeim azonban, hogy a jövőben, mint a magyar nyelv és a magyar-ur nyelvű tudomány közötti ismeretleji északi hazáimban, jelen be- ejtő Magyarországra, s itt egy év alatt annyira eljátsz- lassított a m. t. akadémia. Jól értem ugyan, mily kevéssé érdemeltem meg ezen kitüntetéset; tehát főleg csak biztatásnak tekintem is. Reményeim azonban, hogy a jövőben, mint a magyar nyelv és a magyar-ur nyelvű tud

